

FFB-17/2011.
(FFB-36/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v ^{*}

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottságának**
2011. május 31-én, kedden, 10 óra 07 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 212. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató a Magyar Tudományos Akadémia és intézeteinek tevékenységéről az allergén gyomok és a parlagfű elleni küzdelem terén. Előterjesztő: Magyar Tudományos Akadémia főtitkára</i>	6
<i>Prof. Kórmíves Tamás kutatóprofesszor (MTA Növényvédelmi Kutatóintézete) tájékoztatója</i>	6
<i>Kérdések, észrevételek, hozzászólások</i>	8
<i>Tájékoztató hazánk parlagfűhelyzetéről, a parlagfű elleni védekezésről, beszámoló a parlagfű témájában 2011. április 27-én megtartott bizottsági ülés óta végzett munkáról és annak eredményeiről</i>	10
<i>Szalkai Gábor főosztályvezető (Vidékfejlesztési Minisztérium) tájékoztatója</i>	10
<i>Jordán László elnökhelyettes (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal) kiegészítő tájékoztatója</i>	13
<i>Prof. Dr. Nékám Kristóf szakértő (Nemzeti Erőforrás Minisztérium) tájékoztatója</i>	
<i>Dr. Kiss Viola szakértő (Nemzeti Erőforrás Minisztérium) tájékoztatója</i>	17
<i>Simonyi István közoktatási referens (NEFMI) hozzászólása</i>	21
<i>Reflexiók</i>	22
<i>Vélemények, javaslatok</i>	23
<i>Tájékoztató az Allergia-parlagfű kerekasztal stratégiájáról és a testület tevékenységéről a parlagfű elleni küzdelemben. Előterjesztő: Bartos Mónika (Fidesz), Szabó Rebeka (LMP), a kerekasztal társelnökei</i>	32
<i>Szabó Rebeka tájékoztatója</i>	32

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a Magyar Tudományos Akadémia és intézeteinek tevékenységéről az allergén gyomok és a parlagfű elleni küzdelem terén

Előterjesztő:

Magyar Tudományos Akadémia főtitkára

2. Tájékoztató hazánk parlagfűhelyzetéről, a parlagfű elleni védekezésről, beszámoló a parlagfű témájában 2011. április 27-én megtartott bizottsági ülés óta végzett munkáról és annak eredményeiről

Előterjesztő:

Vidékfejlesztési Minisztérium képviselője

Nemzeti Erőforrás Minisztérium képviselője

Nemzetgazdasági Minisztérium képviselője

3. Tájékoztató az Allergia-parlagfű kerekasztal stratégiájáról és a testület tevékenységéről a parlagfű elleni küzdelemben

Előterjesztő:

Bartos Mónika (Fidesz)

Szabó Rebeka (LMP), a kerekasztal társelnökei

4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Jávor Benedek** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Nagy Andor (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Oláh Lajos (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Bácskai János (Fidesz)
Bodó Imre (Fidesz)
Fejér Andor (Fidesz)
Fülöp István (Fidesz)
Schmidt Csaba (Fidesz)
Bödecs Barna (Fidesz)

Helyettesítési megbízást adott

Bányai Gábor (Fidesz) Bodó Imrének (Fidesz)
Koncz Ferenc (Fidesz) Dr. Bácskai Jánosnak (Fidesz)
Sebestyén László (Fidesz) Fejér Andornak (Fidesz)
Dr. Aradszki András (KDNP) Dr. Nagy Andornak (Fidesz)
Tóbiás József (MSZP) Dr. Oláh Lajosnak (MSZP)
Kepli Lajos (Jobbik) Bödecs Barnának (Jobbik)
Dr. Szili Katalin (független) Jávor Benedeknek (LMP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Szalkai Gábor főosztályvezető-helyettes (Vidékfejlesztési Minisztérium)
Jordán László elnökhelyettes (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal)
Prof. Kőmíves Tamás kutatóprofesszor (MTA Növényvédelmi Kutatóintézete)
Dr. Jáczku Tamás főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Prof. Dr. Nékám Kristóf szakértő (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Simonyi István közoktatási referens (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Dr. Kiss Viola szakértő (Nemzeti Erőforrás Minisztérium)
Dr. Juhászné Halász Judit elnök (Parlagfűmentes Magyarországért Egyesület)
Dr. Kelen Andrásné elnökhelyettes (Parlagfűmentes Magyarországért Egyesület)
Kárpátiné Győrffy Katalin elnök (Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara)
Dr. Páldy Anna (Országos Környezetegészségügyi Intézet)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 07 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

JÁVOR BENEDEK (LMP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok mindenkinek! Tisztelettel köszöntöm a bizottság megjelent tagjait és a kedves vendégeinket.

Előjáróban jelezném, hogy a szomszédos teremben a Nemzeti Fenntartható Fejlődési Tanács stratégiai egyeztető fóruma zajlik civil szervezetekkel, ha valaki ne adj' isten arra szeretne bemenni, és véletlenül ide jött volna be, akkor az még most gyorsan javítsa a hibát (*Többen távoznak az ülésteremből.*) – ez nem volt egy felesleges információ, ahogy nézem.

Mi pedig belevágnánk az Országgyűlés Fenntartható fejlődés bizottságának mai ülésébe, amelynek témája a parlagrahelyzet, a parlagrafü elleni védekezés. Egy rendkívül fontos téma, és ezért gondoltuk, hogy egy külön tematikus ülésen folytatjuk azt a munkát, amit április 21-én a bizottság már elkezdett.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, tehát meg tudjuk kezdeni a munkát. De most jelzem, hogy amennyiben menet közben esetleg a képviselőtársaknak távoznia kell, mint ahogy majd előbb-utóbb sajnos nekem is, és esetleg a bizottság határozatképtelenné válna, akkor is folytatjuk a munkát tanácskozási jelleggel. Mindenképpen fontosnak tartjuk, hogy ezek az információk itt megosztásra kerüljenek a bizottság tagjaival és a résztvevőkkel.

Tehát megkezdjük a munkát. Szavazásra bocsátom az előzetesen írásban kiküldött napirendet, amely négy napirendi pontot tartalmaz. A Magyar Tudományos Akadémia tájékoztatását; a minisztériumok: a Vidékfejlesztési Minisztérium, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium képviselőinek a tájékoztatását a parlagrafü elleni védekezésről; illetve harmadik napirendi pontként a bizottság mellett működő Allergia-parlagrafü kerekasztal képviselőinek beszámolóját, és végül az egyebek napirendi pontot.

Kérem a bizottság tagjait, hogy aki ezt a napirendet elfogadhatónak tartja, kézfelemeléssel jelezze! (*Szavazás.*) Ellenszavazat, tartózkodás nincs, a bizottság egyhangúlag elfogadta. Köszönöm szépen.

Bele is vághatunk a tartalmi munkába, és ezen a ponton átadnám az elnöklést Oláh Lajos alelnök úrnak, aki a mai ülés kezdeményezője is volt, és a parlagrafü témában az eddigiekben is igen komoly aktivitást fejtett ki, úgyhogy mostantól Oláh alelnök úr elnököli a mai ülést. Köszönöm.

(Jávor Benedek, a bizottság elnöke átadja az ülés vezetését dr. Oláh Lajos alelnöknek.)

DR. OLÁH LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Ez valóban a második ülés, és az első ülésen megegyeztünk abban, hogy folytatjuk azt. Több problémát felvetettünk, amire szeretnénk megköszönni a beérkezett anyagokat, tényleg sok anyagot kaptunk a különféle minisztériumoktól, ezeket próbáltuk is szétküldeni, ahogy csak tudtuk.

Elindulnánk napirendi pontonként. Azt hadd kérdezzem meg az első napirendi pont előterjesztőjétől, hogy meddig tud maradni; Kőmíves Tamás meddig tudsz maradni nagyjából, hogy látod? (*Kőmíves Tamás: Ameddig szükséges.*) Ebből azt a következtetést vontam le, hogy az első napirendi pont után ahhoz a témához megnyitom a kérdéseket, hogy ha közben esetleg mégis el kellene mennie, akkor ne legyen az, hogy a kérdés esetleg benntagad; az azután levő napirendi pontokhoz viszont egyben lehetne hozzászólni.

Tájékoztató a Magyar Tudományos Akadémia és intézeteinek tevékenységéről az allergén gyomok és a parlagfű elleni küzdelem terén. Előterjesztő: Magyar Tudományos Akadémia főtitkára

Előzetesen az alábbi napirendi pont került meghatározásra: az MTA és intézeteinek tevékenysége az allergén gyomok és a parlagfű elleni küzdelem terén.

Még azt hadd kérjem, hogy egy-két mondattal, akár a végén, a nemzetközi parlagfű társaságról, ha kaphatnánk egy kis kitekintést, azt nagyon szépen megköszönném.

Parancsolj, Professzor Úr!

Prof. Kőmíves Tamás kutatóprofesszor (MTA Növényvédelmi Kutatóintézet) tájékoztatója

PROF. KŐMÍVES TAMÁS kutató (MTA Növényvédelmi Kutatóintézet): Tisztelt Elnök Úr! Hölgyeim és Uraim! Főnököm, az Akadémia főtitkára szeretettel és tisztelettel köszönt mindenkit, de nem tudott eljönni, mert az Akadémia intézeteinek hálózatát szervezi át.

(Vetítés.) A címen, amit a főtitkár úr kapott, engedjék meg, módosítani szeretnék. Akadémiánkban természetesen nagyon színvonalas kutatások zajlanak a parlagfű vonalon, de ezek nem különíthetők el a nemzetközi, illetve az egyéb hazai kutatóintézetek munkásságától, ezekre nem is igen térnék ki. Azt hiszem, ezek az adatok a későbbiekben elő fognak kerülni. Én egy korábban készített előadásomból emelnék ki néhány ábrát, és nagyon röviden beszelnék a Nemzetközi Parlagfű Társaságról, az európai parlagfűhelyzetről, majd úgy érzem, egy kitűnő példáról, Svájcra beszelnék egy kicsit bővebben, ahol a tettek mezejére léptek. Svájcban minden más, mint Magyarországon, de nem tanulság nélküli az, ahogyan ők ezt a folyamatot elkezdték, és ahogyan végzik. A végén néhány gondolatot fogalmaznék meg, amelyek részint a Nemzetközi Parlagfű Társaságban, illetve a Magyar Növényvédelmi Társaságban fogalmazódtak meg. Engem az a megtiszteltetés ért, hogy mind a kettőnek az elnöke vagyok. Ezek, amiket majd mondok, félig-meddig ajánlásfélék lesznek, igyekszem nagyon rövid lenni.

Az európai kitekintésnél engedelmeükkel a bevezetőt teljes egészében kihagyom. Az elmúlt években néhány fontos nemzetközi konferencia volt. A Nemzetközi Parlagfű Társaság 2009-ben svájci székhellyel alakult meg, jelenleg elsősorban nyolc ország parlagfűben érdekelt kutatói a tagjai, de most már politikus tagjai is vannak, például a franciaországi Lyon vármegye – amint valamelyik ábrán majd látni fogják, ez nagyon erősen szennyezett terület – prefektusa is tagja a Nemzetközi Parlagfű Társaságnak.

Gyorsan fogok ugrálni, jobb, ha behunyják a szemüket, olyan szép részek jönnek. Mindenesetre Európában már mindenütt van parlagfű, ez a magyar térkép, de a parlagfű Ausztriában is nagyon terjed. Látják, hogy 1883-tól 2005-ig milyen dinamikus változások voltak, ezt egy görbén is feltüntettük. 2000 elején véget ér a görbe, azóta, mint tudjuk, lényegesen nagyobb kiterjedtségű a parlagfű térfoglalása Ausztriában. Ez egy olasz parlagfűpollen-térkép, Hollandia, Franciaország, ez az alsó piros pedig Lyon vármegye. Anglia nagyon sokáig parlagfűmentes volt. Felhívom a figyelmet, hogy a 2000-2009-es évtized parlagfű-felmérési adatai szerint – lila színben jelennek meg Nagy Britannia térképén –, amint látják, szabályos robbanás következett be Csehországban, Romániában, Észak-Európában, Németországban, és amint látják, a madáreleség a fő forrása a parlagfű terjedésének.

Svájcban egy kicsit bővebben fogok időzni, ugyanis egy eradikációs programot, a parlagfűtől való megszabadulás programját hirdették meg svájci barátaink. Úgy kezdődött, hogy észrevették, milyen szép, érdekes növények nőnek a madáreleséget tartó dobozok alatt ez bizony a parlagfű volt. Nagyon pontosan felmérték, hol van parlagfű. Amint látják, a legelső oszlop a legnagyobb, ez a magánkertek oszlopa. A 2006. évi parlagfű-megsemmisítési

programot a Gazdasági Minisztérium fizeti, a Mezőgazdasági Minisztérium végrehajtja, a civilek pedig ellenőrzik. Ez, amit a svájciak kitaláltak, önmagában egy roppant szimpatikus séma. Minden hatóságnak, például az egészségügynek, a környezetnek, a honvédségnek, a meteorológiai hálózatnak kötelező együttműködni, bevonták a vasutat, a közútfelügyeletet, és a társadalmi szervezetek is együtt dolgoznak. Úgy kezdték, hogy közel félmillió szórólapot állítottak elő, tehát egy nagyszabású felvilágosító kampány volt, és amint a konklúzióban is látni fogják, ez a mi ajánlásunknak is egy fontos része. Ezzel a szórólappal házalt a sajtó, az iskolákba, közintézményekbe szakembereket küldtek, akik ebédszünetben mentek oda, kiálltak a közintézmények, pályaudvarok elé, és tanították a népet a parlagfűről.

Az első konklúzió az volt, hogy iszonyúan szigorú előírást szabtak az importált parlagfűmagokra, azaz a madáreleségben 50 milligramm parlagfűmag lehetett kilogrammonként, és aki ismeri a milligrammokat, tudja, hogy ez roppant kevés. Nos, kiosztották a feladatokat a kantonok növényvédelmi állomásainak, amelyeknek az összes felmérést végre kellett hajtaniuk, ki kellett dolgozniuk, végre kellett hajtaniuk a kötelező védekezés módjait, az önellenőrzést is el kellett végezniük. Az önellenőrzés nem a végső, a civilek általi ellenőrzés, az önellenőrzés is a feladatuk volt, tehát ha a hatóság valamit elrontott, nem csinált meg, önellenőrzéskor is hibázott, akkor ezért büntetés járt. Kísérleteket hajtottak végre az üvegházakban, a szabadföldön, és kidolgozták a technológiákat.

Ugyanezt kellett a gazdálkodóknak is elvégezniük: felmérést, kötelező védekezést, önellenőrzést végrehajtani. Ugyanez volt az önkormányzatoknak, tehát nagyon szisztematikusan gördült végre ez a program Svájcban. Rögzíteni kellett, hol találtak parlagfűvet GPS koordinátákkal ez nem kunszt; milyen beavatkozást hajtottak végre, mikor, és az eredményességét, hogy az irtás milyen jó volt, vagy milyen rossz, ezt is rögzíteniük kellett. Itt adatokat mutatok, de a lényeg talán a legelső sorban van, parlagfű 2006-ban 594 helyen létezett Svájcban, az 2009-re 41-re csökkent, tehát látványos a csökkenés. Ami érdekesség – most már 2011-et írunk, és a 2010-es adatok még mindig nem nyilvánosak – gyanítom, hogy valami nem volt annyira sikeres tavaly, mint a korábbi években, de lehet, hogy rosszindulatú vagyok.

Európát átugrom. Az Európai Unió, gondolom, itt mindenki tudja, Brüsszelbe is eljutott a probléma, pályázatokat írt ki Brüsszel. A nagy pénzt elvitték az angolok, közelebb vannak Brüsszelhez, mint mi; de örömmel jelenthetem, hogy magyar kutatók, többek közt a Növényvédelmi Kutatóintézet munkatársai bekerültünk egy másik parlagfű ellenes projektbe.

Most a módszerek jönnek. Erről nem fogok beszélni, engedelmükkel, inkább a konklúziókat mondanám. Ez a Nemzetközi Parlagfű Társaságnak a következtetése: a parlagfű visszaszorítható, az eszközök rendelkezésünkre állnak, és egy rendszert kell kialakítani, amit jól kell működtetni – most felidézném ismét Svájcot. A kulcsszavak, a büntetés nem elég, hamarabb kell kezdeni az oktatással és a neveléssel, az igényt kell gyakorlatilag mindannyiunkban kialakítani, hogy ne tűrjük, ne toleráljuk a parlagfűvet. Kell egy megbízható detektálás, amire majd a kollegáim elmondják a minisztériumból, a légi detektálást tartják a legjobbnak, adatbázist kell építeni, aminek helyi, regionális, országos és európai uniós szinten is működni kell.

Ami nagyon fontos és azt hiszem, hogy itt majd vita is kialakulhat, a koordinált program, ami meg fog születni, annak egy kézben kell lennie. Nemcsak hatósági szinten kell egy kézben lennie, az lenne a legjobb, ha egy ember felelne érte, akinek természetesen eszközei vannak hozzá, hatalma van hozzá, és ellenőrzési jogköre is, hogy ez hogy zajlik. Végül megemlítettem, a gyakorlati kutatásnak szerepe lehet, de azt mondanám, hogy az eszközök zömmel, ami kell nekünk a parlagfűirtáshoz, az rendelkezésünkre áll, és akkor befejezésképpen egy ábrát mutatok, ami egy nemzetközi áruházláncnak a muskátliárdájában volt látható, és ez egy nagyon szép egészséges kis parlagfűnövényke, tehát így is terjedhet a parlagfű, és ezzel megköszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Volt egy-két olyan mondat itt a konklúziónál, ami nagy tetszést aratott, például az, hogy visszاسzorítható, azt gondolom, hogy az önmagában sok embernek tetszett.

Kérdések, észrevételek, hozzászólások

Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy van-e kérdés, észrevétel, vagy egyelőre hagyjuk meg a többi résztvevőnek a hozzászólás lehetőségét.

Parancsolj!

BÖDECS BARNA (Jobbik): Csupán annyi kérésem lenne a professzor úrhoz, hogy a módszerekről, ha pár szót ejtene, arra nagyon kíváncsiak lennénk, tehát legalább egy percben, ha összefoglalná – köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem az ülés többi meghívottjától, a résztvevőktől, hogy van-e további kérdés a professzor úrhoz.

Parancsoljon!

PROF. DR. NÉKÁM KRISTÓF szakértő (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Nem annyira kérdés, mint inkább javaslat, amiről beszéltünk is, hogy az az embernek az érzése, hogy lassan kilopják a szánkából a sajtot. Mi szenvedünk a legtöbbet a parlagfűtől Európában, és mások kapják a pénzeket, mások szervezik a nemzetközi társaságokat. Talán egy dolgot lehetne, ami megint egy picit ránk terelné a figyelmet, és ezzel több eszközt is a lehetőségeink közé sorolhatnánk, ha lenne egy nemzetközi parlagfüellenes nap, ez nem volt még eddig, ezt évről évre meg lehetne csinálni. Ha Magyarország lenne legalább a szervezési központja, akkor sokkal jobban be tudnánk mutatni, hogy itt milyen a helyzet, hogy mit tudunk csinálni, mit venne át, vagy milyen tapasztalatokat – és én úgy gondolom, hogy ennek nagyon sok területen lehetne valamilyen haszna Magyarország számára is, az a nemzetközi társaság lehetne, amelyik ezt szervezné évről évre.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kérdés?

Parancsoljon!

DR. KELEN ANDRÁSNE elnökhelyettes (Parlagfümentes Magyarországért Egyesület): Nem is kérdés ez, hanem a mélységes elismerésem és köszönetem a professzor úrnak, aki kimondta mindazokat, amiért szerintem a Parlagfümentes Magyarországért Egyesület évek óta harcol.

Egyszerűen érthetetlen az, ami itt évek óta parlagfűben történik. Miután tudjuk azt, hogy Európában magasan Magyarország vezet, illetve Ausztriában és a többi országban is nagyrészt, ennek ellenére teljesen elérhetetlen volt az, hogy ez a téma egy kézbe kerüljön. Teljesen elérhetetlen volt, hogy mi legyünk a nemzetközi irányítója a témának, és teljesen elkésérítő, hogy 2011-ben ott tartunk, mint 10 évvel ezelőtt szerintem, hogy ma sincs olyan intézkedési terv a kézben, ami azt alá is támasztaná, hogy Magyarországnak el kellene érni, hogy a parlagfűkoncentráció, a parlagfű pollenkoncentrációja csökkenjen.

Ott tartunk, hogy nagyon sokan még mindig azt mondják, hogy a parlagfű milyen szép növény, és nem képesek megérteni azt, hogy nem a növényvel van a baj, hanem kizárólag és egyedül a pollennel. Nincsenek még most sem olyan intézkedések, amik ezt alátámaszthatnák, hogy 2011-ben a betegek szempontjából legalább a remény megvan arra, hogy igenis történni fog valami, mégpedig ki kéne mondani. Egyszerűen nem is értem, hogy mi a parlagfű elleni koncepciója ma Magyarországnak, mert az sem leírva, sem kimondva nincs sehol, hogy azt

akarjuk elérni, hogy a parlagfű drasztikusan csökkenjen, kizárólag azt akarjuk elérni, hogy oktatás legyen, hogy kutatás legyen. Én is egész életemben ezt csináltam, tehát nem arról van szó, hogy ez fölösleges, csak azt ne felejtjük el, hogy emellett tenni kéne; most ez a tevétség nincs meg.

Majd a későbbiekben, ha szót kapok, és lehetőségem lesz rá, szeretnék a minisztérium által készített intézkedési elképzeléseknek a számomra megdöbbenítő mondatairól néhány szót ejteni.

A pilot projekt. Most ez a minisztérium egyik gondolata a programból.

ELNÖK: Hadd kérjem, hogy erről majd a minisztériumi programnál szíveskedjen szólni.

DR. KELEN ANDRÁSNE elnökhelyettes (Parlagfümentes Magyarországért Egyesület): Csak egy szó, ami a Kőmíves úr mondatához kapcsolódik, a helikopteres felmérés. Ez bizonyos esetekben, és esetleg majd a szezon legvége fele nagyon jó lehet, de az elején, amikor a parlagfű ekkora, biztos, hogy nem jó, nem látszik; ki kell tartanunk, és el kell fogadnunk azt, hogy parcellaszintű felmérést kell nem majd, hanem azonnal csinálni. Ennek a költsége mondjuk 200 millió forint, bőven telik rá, és ha egy munkának ez az alapja, akkor azt gondolom, hogy erre kell áldozni. Köszönöm szépen.

PROF. KŐMÍVES TAMÁS kutató (MTA Növényvédelmi Kutatóintézet): Visszatérnék a módszerekhez, gyors leszek, hogy időt spóroljunk.

(*Vetítés.*) A herbiciddel kapcsolatosan: Michigan államból látható egy felvétel, herbiciddel permetezik a parlagfüvet, és látható, hogy a munkaruházat szabálytalan. (*Derültség.*) A herbicides kezelések, úgy gondoljuk, illetve a szakma úgy gondolja, hogy a mezőgazdasági területeken ez mindenképpen az optimum, de az egyéni mechanikai védekezési módszer a lakott területeken ma is a legáltalánosabb, nagyon jól használható, viszont a kaszáláshoz komoly szakértelem kell, ezt hangsúlyozom. Akinek kaszát adnak a kezébe, nem biztos, hogy el tud bánni a parlagfüvel, de ebbe nem is mennék bele. Az alternatív módszerek – hőkezelés, biológiai módszerek, a birkától kezdve minden volt – sajnos, nem eléggé hatékonyak. Itt a villamosszéktől a mikrohullámon át mindenféle volt, ezt átugornám.

A napraforgó, a kukorica parlagfű-fertőzöttsége sajnos látványosan nagy. A kukorica jól kezelhető a herbicidekkel, most már a napraforgó is, mert néhány éve piacon van a herbicidnek ellenálló napraforgó. Az alapgond itt az volt, hogy a parlagfű és a napraforgó botanikailag rokonok. Az a herbicid, ami jól irtja a parlagfüvet, sajnos a napraforgót is bántja, illetve fordítva, de az új napraforgófajtákkal ez a kérdés megoldódott, tehát körülbelül ennyit a módszerekről.

ELNÖK: Bödecs képviselő úré a szó.

BÖDECS BARNA (Jobbik): Nekem ez egy új információ, hogy van herbicid-ellenálló napraforgó. (*Dr. Bácskai János: Génmódosított?*) Nem, rá van írva, hogy nem génmódosított, hanem hagyományos nemesítésű eljárású, ott volt a kiírásban.

Tehát, mivel Magyarországon a napraforgó-vetésterületek a legszennyezettebbek, mindenképpen kellene egy olyan kampányt indítani, ami a gazdákat felkészítené és ellátná hagyományos nemesítési eljárásból származó herbicid-ellenálló napraforgóval, hiszen ez az egyik legnagyobb kibocsátási területünk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim, van-e további kérdés? (*Nincs jelzés.*)

Nékám professzor úr felvetéséhez: volt ez a nemzetközi parlagfüellenes nap, és hadd tegyem hozzá, hogy a bizottság részéről már többször felvetődött, hogy nem nemzetközi szinten, de Magyarországon a parlagfü elleni küzdelem napja vagy valami hasonló munkanévből, márkanevből gondolkodtunk, a professzor úr kitágította a kört, és nagy öröm lenne, ha a Nemzetközi Parlagfü Társaság a magáévá tudná tenni, ezt Magyarország tudná kezdeményezni, illetve kontrollálni.

Amennyiben további konkrét kérdés nincs, köszönjük szépen a tájékoztatást. Megkérem a professzor urat, hogy a prezentációt a bizottságnak adja át. (*Prof. Kőmíves Tamás: A gépen van, itt hagyom.*) Köszönöm, ezt ki tudjuk küldeni mindenkinek, mert ez hasznos lehet.

Tájékoztató hazánk parlagfűhelyzetéről, a parlagfü elleni védekezésről, beszámoló a parlagfü témájában 2011. április 27-én megtartott bizottsági ülés óta végzett munkáról és annak eredményeiről

A következő napirendi pont keretében a minisztériumok képviselői – a Vidékfejlesztési Minisztérium, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium, a Nemzetgazdasági Minisztérium – következnek. Azt gondolom, a Vidékfejlesztési Minisztérium munkatársa kezd, hiszen a legnagyobb szelet az önké. Előzetesen kaptak néhány kérdést, amelyek vonatkoznak az 1 százaléktól kezdve a felhasználásig minden egyébre, megköszöném, ha ezekre is sikerülne kitérniük.

Parancsoljon!

Szalkai Gábor főosztályvezető (Vidékfejlesztési Minisztérium) tájékoztatója

SZALKAI GÁBOR főosztályvezető (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretettel és tisztelettel köszöntök mindenkit. Szalkai Gábor vagyok, az Élelmiszerlánc-felügyeleti főosztály főosztályvezetője, a Növény- és talajvédelmi osztály vezetője. Kollégámmal, Jordán Lászlóval érkeztünk ide, aki az MgSZH növény-, talaj- és erdővédelmi elnökhelyettese, egyben a Vidékfejlesztési Minisztérium tavaly szeptemberében megalakult parlagfü munkacsoportjának a vezetője. Én szeretném elmondani a minisztérium álláspontját, a minisztériumnak az elmúlt ülés óta megtett lépéseit, amelyek előremutató lépések, szerintem nagyban hozzájárulnak ahhoz, hogy az idei évben biztosan, de a hosszú távú stratégiában nagyon pozitív eredményeket érhetünk el, Jordán László kollégám pedig a parlagfü munkacsoport munkáját és kicsit részletekbe menően az új módszereket fogja bemutatni, tehát ketten megosztva mutatjuk be a Vidékfejlesztési Minisztérium parlagfü-mentesítési stratégiáját.

Az elmúlt egy hónapban a legfontosabb, és úgy érzem, a legkiemelkedőbb lépés az volt, hogy több megbeszélésünk történt, a parlagfü munkacsoportnak is több megbeszélése volt az elmúlt egy hónapban, ezenkívül a Vidékfejlesztési Minisztérium meghívására a Nemzetgazdasági Minisztérium, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium bevonásával közösen meghívtuk az Allergia-parlagfü kerekasztal résztvevőit is, és gyakorlatilag a Vidékfejlesztési Minisztérium stratégiája – ezt a múlt ülésen már bemutattuk, mindenki számára elérhető – kiegészítéseként, vagy ez volt az alapja annak, hogy a fent említett társmisztériumok és az Allergia-parlagfü kerekasztal is kiegészítette a Vidékfejlesztési Minisztérium stratégiáját, hozzátette mindenki a saját területének szakmai és társadalmi kérdéseit, kéréseit, megfogalmazásait, elképzeléseit, és ez alapján a Vidékfejlesztési Minisztérium össze is állított egy stratégiai anyagot, ami kifejezetten előremutató, nagyon hasznos lesz a jövőre nézve.

A Vidékfejlesztési Minisztérium stratégiájának az egyik alappillére – itt rátérek a konkrétumokra – az önkéntes, jogkövető magatartásra nevelés. Már a múlt ülésen is elmondtuk, hogy itt gyakorlatilag a hatósági intézkedések átvilágításra kerültek. Az elmúlt 6-

10 év tapasztalatai alapján teljesen új színben szeretnék feltüntetni a hatósági munkát a parlagfű-mentesítésben. Itt szeretnék a szankcionáló állami szerepvállalásból átmenni a nevelő államba, és gyakorlatilag olyan hatósági munkát felmutatni, olyan hatósági munkát végezni, ami az állampolgároknak először segítséget ad abban, hogy hogyan, mit és mikor kell tenniük, és csak a legvégén kell fellépni a leginkább nem jogkövető állampolgárokkal, leginkább az olyan emberekkel szemben, akik nem érzik ennek a dolognak a súlyát, nem érzik a felelősségét, ezért velük szemben fel kell lépni a hatóság minden eszközével, de ahogyan a professzor úr is elmondta a svájci példa alapján, gyakorlatilag fontos az oktatás, a nevelés, az információátadás az állampolgároknak.

Meg kell jegyezni, Svájc szerintem elég sokban különbözik Magyarországtól, ezt nem kell ecsetelnem. A svájci állampolgárok önkéntes jogkövetése és az állampolgárok hozzáállása a társadalmi szinten való összefogásra egy kicsit fejlettebb szinten van, mint a magyaroké, de Magyarország jó úton van ahhoz, hogy elinduljunk egy ilyen részen, és lehet, hogy a parlagfű lesz az, ami először megmutatja, hogy Magyarország is képes az összefogásra. A professzor úrnak köszönöm szépen, amiért elmondta azt, hogy a svájciak is azzal kezdték, hogy készítettek egy információátadási, oktatási, nevelési anyagot, felmérték a helyzetet, és gyakorlatilag ezután léptek a szankcionálás, a büntetés mezejére, a büntetések pedig nagyon szigorúak. A professzor úr most nem mondta el, de előzőleg már beszélgettem vele, hogy igen szigorú büntetések vannak Franciaországban is, Svájcban is azzal szemben, aki nem hajtja végre a mentesítést.

Visszatérve az eredeti témához, ahhoz, hogy Magyarország mit tud tenni, és a Vidékfejlesztési Minisztérium mit fog tenni a közeljövőben a parlagfű-mentesítésre: a legfontosabb az állami területeken a jó példa mutatása az állampolgároknak, tehát az állami területek, a közterületek mentesítése kifejezetten fontos feladat. Itt a Nemzetgazdasági Minisztériummal szorosán együttműködve a Vidékfejlesztési Minisztériumnak a közmunkaprogramokban, a közfoglalkoztatásban, tehát a parlagfű-mentesítésben betöltött szerepét szeretném hangsúlyozni, és gyakorlatilag tényleg a társadalmi önkéntes jogkövető magatartásra nevelés is benne van a dologban, azon kívül, hogy megjelent egy pályázat az önkormányzatok részére – nem szeretném a kollégától elvenni a szót –, ami kifejezetten a közfoglalkoztatás keretében a parlagfű-mentesítéssel foglalkozik, továbbá a háttérintézményeink, a megyei kormányhivatalok növény- és talajvédelmi igazgatóságai, ezenkívül a Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara tagjai is szakmai tanácsadással aktívan részt vesznek ezekben az önkormányzatok és a közfoglalkoztatást végzők – fogalmazhatok így – kiképzésében, oktatásában, a szaktanácsadásban, hogy mik azok a módszerek, amelyekkel egy adott területen, helyi szinten a legmegfelelőbb, a legjobb módon tudják elvégezni a parlagfű-mentesítést, és a leghatásosabban hosszú távú eredményeket tudnak elérni. Tehát szeretném kiemelni azt, hogy a közfoglalkoztatás tényleg az állampolgárok széles rétegeinek bevonása a mentesítésbe, gyakorlatilag minden terület mentesítése a közfoglalkoztatás keretén belül történik, itt az állami területekre gondolok, mert ez kifejezetten célja a Vidékfejlesztési Minisztériumnak.

Ezen kívül egy 50 millió forintos keretösszeggel az elmúlt hónapban egy pályázat kiírására került sor, ez a KIM-mel közösen az „Önkéntesség éve” keretében történt. Önkormányzatok és körjegyzőségek pályázhatnak, maximum 250 ezer forint összegű támogatásra. Június második fele volt meghatározva célszerű időszaknak, tehát ekkor kell elvégezni a parlagfű-mentesítéssel kapcsolatos teendőket az önkormányzatoknak. És itt vissza szeretnék csatolni erre a parlagfűmentes napra vagy nemzetközi parlagfűmentes napra. Szerintem ez egy nagyon jó lehetőség és itt szeretném felajánlani, és köszönöm szépen professzor úrnak és Kőmíves Tamásnak is az ötletet, a lehetőséget, tényleg azt gondolom, hogy az ülés után ülünk le és beszéljük meg, tehát így június második felében szerintem ki is jelölhetjük akár konkrétan ezt a napot. Gyakorlatilag itt az önkéntesség éve keretében úgyis

200 önkormányzat meg fog mozdulni és parlagrafű-mentesítést fog végezni, ez biztos valamilyen szinten koordináltan. Ennek az önkormányzatok részére kiírt pályázatnak az egyik legfontosabb eleme - majd a bíráltnál is ez kifejezetten előnyt fog élvezni -, hogy a társadalom minél szélesebb rétegeit mozgassa meg. Tehát tényleg próbáljon meg településeken olyan mozgalmat szervezni, amiben esetleg nemcsak a települési önkormányzatok és a közfoglalkoztatottak, hanem tényleg minél több helyi szinten működő civil szervezet, társadalmi szervezet, sportklub – teszem azt – részt vesz a parlagrafűmentesítésben, és tényleg megmutatja azt, hogy helyi szinten mit lehet tenni felmérik esetleg egyik alkalommal a parlagrafűvet, és a következő alkalommal kiirtják. Nem zártuk le ezt a pályázatot, tehát nem korlátoztuk az önkormányzatokat, akinek tényleg nincs parlagrafű a területén, mert felmerült egy ilyen problematika is itt az elmúlt egy hónapban, hogy milyen alapon kap az támogatást esetleg, akinek nincs parlagrafű a területén. Én nem szeretnék kizárni olyan önkormányzatokat a pályázat lehetőségéből, akik esetleg tényleg példamutatóan most Magyarországon olyan szinten végzik a feladatukat, hogy sikerült elérniük azt, hogy teljesen parlagrafűmentes a településük, viszont ezt azzal érik el, hogy kifejezetten annyira jó kampányokat és annyira jó példát mutatnak, hogy nincs szükségük esetleg külső segítségre, én ezt nem fogadom el, szeretném esetleg példaként megmutatni őket. Ezt csak azért mondtam el - lehet, hogy egy kicsit furcsán hangzott -, mert érkezett olyan kritika, hogy az elmúlt években kaptak olyan önkormányzatok pénzt, akik gyakorlatilag nem rendelkeztek parlagrafűvel.

Most már be is érkezett a mai napig 600 pályázat, ezeknek az elbírálása a jövő héten meg fog történni, és ki lesznek értesítve az önkormányzatok. Úgyhogy szerintem ezt a nemzetközi parlagrafűmentes napot itt június második felében a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériummal közösen szervezett önkéntesség éve programon belül meghatározhatjuk, és kijelölhetünk egy napot, amit Magyarország elindít, és nemzetközi híre is lesz, és esetleg ezzel tényleg azt gondolom, hogy egy ilyen pozitív kommunikációval sikerül azt elérnünk, hogy esetleg az EU-s parlagrafűpénzek is Magyarországra jobban tudnak vándorolni, hamarabb elérnek ide.

Emellett különösen fontosnak tartom itt most már egy kicsit belementem az adó egy százalékának a felosztásába, amit meg is kaptam kérdésként, és kiemelt feladat ennek az összegnek a felosztása - most jelen pillanatban miniszter úr előtt van aláíráson. De már ebből történt meg ez az 50 millió forint, tehát részeit már elkészítettük, és gyakorlatilag azt mondom, hogy aláírásra vár az, hogy ezt nyilvánosságra is hozzuk.

Előzetesen annyit szeretnék elmondani, hogy ebben kiemelt szerepet kap, tehát az összegnek a felét a közfoglalkoztatás, a közmunkaprogramoknak a finanszírozása teszi ki. És ezzel azt hiszem, hogy a Vidékfejlesztési Minisztérium az idei évben eléri azt a célt, hogy tényleg, ami itt elhangzott, nem is biztos, hogy kritikaként, hanem véleményként vennék inkább, hogy konkrétan nem tesz semmit a hatóság a parlagrafű kiirtásáért, nem tesz semmit az állam a parlagrafű kiirtásáért. Azt hiszem, hogy ezek a közmunkaprogramok, ahol az állami területeknek, az önkormányzati területeknek, az állami kezelésben lévő területeknek a parlagrafűmentesítése megtörténhet, egy nagyon fontos feladat lesz, és már az idei évben – ugyan nagyon nehéz a természet befolyásolta dolgokban jóslásokba bocsátkozni -, remélem, hogy az idei év végén, de a következő év végén biztos, hogy már a parlagrafűborítottság tekintetében lesznek eredményeink. Az, hogy a parlagrafűpollen-koncentráció mikor fog csökkenni, ez egy hosszú távú koordinált munka része lehet csak, de én azt hiszem, ez elindult, tehát jó irányba megyünk, az, hogy itt ülünk, már az is ezt mutatja.

Tehát az összegnek a fele az a közfoglalkoztatás; a másik része, azt szeretném kiemelni, nagyon fontos a hatósági munkáknak a finanszírozása, tehát a szakigazgatási hivatallal és a megyei kormányhivatalok növény- és talajvédelmi igazgatóságainak a parlagrafűmentesítésben végzett feladatai. Ezekre a feladatokra itt én annyiban szeretnék kitérni, hogy

felkértük a kormányhivataloknak a munkatársait és a Növényorvosi Kamarát is, hogy vegyen részt ilyen fórumokon – kicsit átugrottam itt most az oktatás-nevelést. Oktatás-nevelésre is szeretnék jelentős összeget fordítani, és elhangzott itt, hogy általános iskolákban, oktatási intézményekben olyan napokat szervezni, ahol szakemberek bemutatnák a parlagfüvet, megismertetnék a növényt a diákokkal; gyakorlatilag azt mondom, hogy általános iskolákban, középiskolákban, szakoktatási intézményekben, és tájékoztatást adnának a parlagfümentesítés lehetőségéről, ez is az idei évnek a terve. Miután itt a nyár következik, ez a jövő éve, tehát ez a hosszú távú stratégiának a része.

Ezen kívül kiemelt feladat az Aerobiológiai Hálózatnak, az ÁNTSZ Aerobiológiai Hálózatának a támogatása. A múlt ülésen felmerült, hogy ez egy utójelentést ad gyakorlatilag a pollenhelyzetről, és 2-3 nap múlva tudjuk csak meg, hogy volt-e pollenvészhelyzet Magyarországon. Szeretnék támogatni és azt mondom, hogy úgy néz ki, hogy fogjuk is tudni, hogy az összeget mikor tudjuk átutalni, azt még most nem tudom megmondani, de nagyon remélem, hogy hamarosan. És amire a pollenszezon csúcsára érünk, addigra tényleg ez úgy fog működni, mint a szmogriasztás vagy egyéb vészjelzések a különböző veszélyes szennyezőanyagokkal kapcsolatban, hogy tényleg az allergiások fel tudjanak készülni. Mert nincsenek olyan illúzióim, hogy itt az idei vagy a következő évben még jelentős pollenkoncentráció-csökkenés lesz, de el kell indulnunk ezen az úton, és az, hogy az Aerobiológiai Hálózat megfelelően működjön, az egy kiemelt célja a minisztériumunknak is.

Dolgozunk, vannak terveink a jövőre nézve is, és akkor én szeretném átadni Jordán László kollégámnak a szót, aki egy kicsit részletesebben beszélne ezekről a pilot projektekről és a Parlagfümentes Magyarországért Egyesület felvetéséről is. Annyit szeretnék előzetesen mondani, hogy a nevük is mutatja ezek ilyen, nem tudunk rá jobb szót találni, elnézést kérek mindenkitől, pilot projektnek hívtuk gyakorlatilag egy kísérleti módszernek a bevezetése a légi felderítésre. Az idei évben minden marad a régiben, hogy így fogalmazzak, tehát az idei évben a földi felderítés mellett fog működni ez a 4 darab légi felderítés kísérleti módszerrel, és szeretnék az idei évnek az eredményei alapján összehasonlítani és felmérni. Már az előző években volt kisebb területen kísérlet a légi felderítések az eredményességének a mérésére, az idei év lesz az, ahol tényleg ezt nagyobb területeken 4 mintatéren össze fogjuk hasonlítani a földi bejárással.

Szerintem csak akkor tudunk egy módszerről, az eredményességéről vagy a nem eredményességéről véleményt mondani, hogyha megismertük. Ezt szeretné most a Vidékfejlesztési Minisztérium elvégezni, és szerintem ezután tudunk majd beszámolni arról, hogy melyik módszert tartjuk hatásosnak, melyik módszer a hatásosabb. Talán nem is azt mondom, hogy hatásosnak tartjuk, hanem azt, hogy bizonyítottan melyik módszer lesz a hatásosabb.

Köszönöm szépen, hogy eljöhettek, és tájékoztathattam önöket. Ha az elnök úr is jónak látja, átadnám a szót Jordán László kollégámnak.

ELNÖK: Parancsoljon!

Jordán László elnökhelyettes (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal) kiegészítő tájékoztatója

JORDÁN LÁSZLÓ elnökhelyettes (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal):
Köszönöm szépen. Tisztelettel üdvözlök mindenkit, és köszönöm a szót.

Szeretném azzal kezdeni, mielőtt a részletekbe belemennék, a kollégám által elmondottakhoz egyetlen mondatot hozzátennék, ami az elmondottak elébe kívánkozik. Mint ahogyan többen tették, én is utalok Kőmíves Tamás akadémikus úr előadására, amit most nem azért emelnék ki, mert nagyon kiváló és előremutató előadás volt, hanem azért, mert ezt az előadást én már hallottam az elmúlt év végén, novemberben, és amikor a munkacsoporttal,

illetve a kollégáimmal a VM stratégiáját, legalább is annak a vázát próbáltuk összerakni, nagyon sokat merítettünk ebből az előadásból. Azt nem merném mondani, hogy a svájci példát akarjuk követni, hiszen nem minden feltételünk adott ahhoz, hogy alapozni tudjunk a svájciak eredményeire, de mindenesetre amit alkalmazhatónak láttunk ebből a dologból, azt beemeltük a stratégiába. Nem véletlen, hogy a felvilágosítás, a figyelemfelhívó kampány és az oktatás tényleg hangsúlyt kapott ebben a stratégiában.

Visszatérve a saját feladatomhoz, arról szeretnék beszélni, beszámolni, illetve arra szeretnék reagálni, amilyen kérdéseket a képviselő uraktól kaptam, és vitás pontként merült fel a stratégiával kapcsolatban az elmúlt időszakban. Az egyik, ha már vitás pontot mondtam: az előbb elhangzott, hogy minden szakterületről, aki hozzá tud tenni kiegészítést a parlagfű-mentesítéshez, illetve a stratégiához, így az Allergia-parlagfű kerekasztal is megküldte a saját álláspontját, azzal, hogy az nem egy véglegesített és a kerekasztal által elfogadott álláspont. Nem tudom, van-e ebben változás, de a lényeg az, hogy nagy vonalakban természetesen egyetértettünk, mindössze egyetlen pont volt az, ahol vitatkozni fogunk, és ez a közérdekű védekezés elvégzése, illetve ennek a kérdése. A munkacsoportban, illetve VM szinten mi azt az irányvonalat képviselnénk, hogy a büntető államból, a bírságoló államból menjünk át a szolgáltató államba, adjunk a termelőknek, adjunk a földhasználóknak, illetve a lakosságnak lehetőséget. Elsősorban mit tudunk adni? Információt, hogy mit és hogyan kellene csinálniuk, tehát ne kérdés nélkül menjünk oda, és rendeljük el a kényszerkaszálást, hanem tényleg adjunk meg minden lehetőséget, hogy erre ne kerüljön sor.

Egy másik irányból megközelítve a dolgot: az államnak nem lehet feladata minden egyes tő parlagfű állami eszközökkel történő eltávolítása, ez a feladat a mindenkori földhasználók feladata, és annak is kell maradnia. Ne neveljük rá arra az embereket, hogy helyettük fogjuk elvégezni, még ha az pénzükből is kerül, hiszen ez végső soron átmehet egy nem túl olcsó szolgáltatásjellegű dologba, mert ha valakinek ez nem tetszik, akkor idejön, és levágja, én meg maximum kifizetem, de ne vigyük el ebbe az irányba a történetet. Tudatosítani kell minden földhasználóban, minden olyan emberben, aki bármilyen földterülettel rendelkezik, hogy ez az ő feladata, az ő felelőssége, neki kell végrehajtania.

Az Allergia-parlagfű Kerekasztal olyan javaslatot tett, hogy elsősorban a kultúrnövényes területeken, elsősorban a napraforgóban, de szó lehet a dinnyéről, tökről, esetleg a paradicsomról, ami még szabadföldön van, és itt érdekes lehet, hogy szigorítsuk a közérdekű védekezés elrendelését, akár a kultúrnövény-állomány drasztikus kiirtása árán is mentesítsük a területeket. Több okból nem tudjuk ezt támogatni. Egyébként a munkacsoport ezt a kérdést nagyon részletekbe menően tárgyalta, és egyhangúan úgy döntöttünk, hogy nem tudjuk a kultúrnövényes területeken ezt a kezdeményezést, a szigorítást támogatni. Ennek nagyon sok olyan vetülete van, ami miatt szeretnénk leülni a kerekasztal képviselőivel.

A másik kérdés a lakossági bejelentések kezelése volt. 2005 óta működik ebben a formában a „Különös eljárási szabályok a parlagfű-mentesítésre”, de már 1999-ben is kiemelt feladatként kapta a növényvédelmi hatóság az országos gyommentesítési program végrehajtását. Ehhez nyilván megfelelő számú lakossági bejelentés kapcsolódott, és ezeknek a hasznosságát, illetve a problematikáját tudtuk értékelni, tudtuk kezelni. Ebben a kérdésben nyilvánvalóan egyeztettünk a munkacsoporttal is, ott is megtárgyaltuk, és a földhivatalok irányából volt egy olyan jelzés, hogy ha lakossági bejelentést kapnak, ami persze jó dolog, de olyan szempontból nehezíti a munkájukat, ha terveznek egy útvonaltervet, amelyre elindulnak a felderítéssel, ez a korábbi évek, valamint az idej évek tapasztalatai alapján és nyilvánvalóan a lakossági bejelentések figyelembevételével egy szisztematikus felderítési útvonalat jelentene. Igen ám, de a lakossági bejelentések ennek a folyamatában jönnek. Ha már végigmentek egy területen, de arra a területre újra kapnak egy lakossági bejelentést, a törvény alapján nekik oda ki kell menniük, mert minden bejelentést meg kell vizsgálni, tehát ezt a jól megtervezett, szisztematikus felderítést fogja nehezíteni a rengeteg lakossági bejelentés.

Nem ellenvetésként, inkább problémafelvetésként mondom: a másik, inkább megint ilyen filozofikus vagy erkölcsi megközelítés, ha már oktatunk és nevelünk, akkor azt is gondoljuk végig, Magyarországra jellemző volt, hogy itt mindenki feljelentett mindenkit, a haragos szomszédok így álltak bosszút egymáson. Nagyon sok ilyen esettel találkoztunk, ami rengeteg időt, energiát, anyagi forrásokat kötött le az eljáró hatóságoktól, hogy ezeket kivizsgálják.

Hová lehet megtenni a lakossági bejelentéseket? Javaslatot kaptunk zöld szám megnyitására, amellyel ingyenes bejelentéseket lehetne tenni. Kaptunk olyan javaslatot, ami Németországban már működik, a technikai háttere megteremthető, hogy a parlagfüves területről indított telefonhívás vagy szöveges üzenet alapján GPS-koordinátákkal a rendszer tudja, hol van a terület, és oda ki lehet menni. Nekem az a véleményem, és a munkacsoporttal is erre az álláspontra jutottunk, hogy a lakosságnak jelenleg is megvan a lehetősége arra, hogy a bejelentéseket megtegye, ezek a megyei kormányhivatalok földhivatalai, a megyei kormányhivatalok növény- és talajvédelmi igazgatóságai, a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal internetes ügyfélszolgálat, a civil egyesület is fogad bejelentéseket, és továbbítja a földhivatalnak, tehát ezek a fórumok mind-mind működnek, és fogadják a bejelentéseket. Jó lenne, ha ideérkeznének, mert esetleg a bejelentést felvevő kolléga olyan kérdéseket tudna feltenni a bejelentőnek, amelyekkel célirányosan többletinformációhoz tudna jutni, ami egy nem teljesen szakmai kezében lévő bejelentéskezelőhely esetében nem biztos, hogy megvalósul. Tehát szeretném, ha a lakossági bejelentések ezen intézményekre korlátozódnának, ahol nyilvánvalóan fogadják, illetve – elnézést, kifelejtettem – a települési önkormányzat jegyzőjénél is lehet bejelentést tenni, ha az szükséges.

A felderítési módszerekkel vagy a pilot programmal kapcsolatban néhány gondolatot elmondanék. A Parlagfümentes Magyarországért Egyesület képviselőjében Ekler Tamással ültem le, aki elmondta ennek a parcellaszintű térképezési módszernek – ha jól emlékszem a nevére – a lényegét, és egy kiváló összefoglalást adott róla, aminek az a lényege, hogy abszolút megtervezve az útvonalat, egy-egy településnek minden egyes külterületi részét - nyilván ezt belterületen is folytatni - felmérnek, minden táblát, minden parcellát megnéznék, és akár egy egyszerű, ingyenesen internetről letölthető térkép alapján, vizuálisan megítélve rajzolja be a parlagfü-foltot. Különböző módszerekkel, általa kidolgozott módszerekkel ítéli meg a fertőzöttség mértékét, ő a tőszámot választotta mint ilyen mértékadó tényezőt, és az így kapott térképet át lehet adni a földhivatalnak. A földhivatal helyrajzi számos területre rakva be tudja azonosítani a földhasználót, és első körben amikor ez a felmérés még a virágzás időszak elé esik egy felszólítást lehet küldeni az adott földhasználónak, illetve a következő körben, amikor már virágzik a parlagfü, illetve a felszólításnak nem tett eleget, akkor pedig el lehet indítani a hatósági eljárást. Megbeszéltük ennek az időigényét, illetve a költségigényét. A kapott számok igen kedvezőek, ez mindenképpen jó dolog, attól függ nyilván, hogy hány embert sikerül erre a kérdésre ráállítani, ha minél több embert, annál rövidebb idő alatt fel lehet mérni. A költségek adottak, és tényleg egy ilyen 200-250 millió forintból meg lehet valósítani ezt a felmérést évente két alkalommal, és akkor az ország egész területe le van fedve, legalábbis ott, ahol nem kiterjedt erdőszülségek vannak, ahova egyébként sem érdemes menni parlagfüvet keresni.

A problémát ott látjuk, és ebben is egyetértett a munkacsoport, hogy kapunk egy valamilyen szintű adatbázist, amit utána aprópénzre kell váltani, hogy adott esetben erre egy hatósági eljárást lehessen indítani: akár egy felszólítást, akár egy, mondjuk az ő gondolatmenetüket követve egy kényszerkaszáást, egy bírság kirovását.

A jogszabályok módosíthatók, de úgy gondolom, hogy olyan szintű jogszabály-módosítást – és ebben a jogászok erősítették meg – mi nem tudunk indítani, ahol is vizuális, magyarul: becslési eljárásra alapozott adatok révén akarunk mi szankciókat, illetve hatósági eljárást indítani. Tehát ott látjuk ennek a felmérésnek a rákfenéjét, a problémáját, hogy ezek

az adatok tájékoztató jellegű adatoknak minősíthetők, nem olyan objektív adat, amire egy hatósági eljárást lehet indítani. Tehát most is ott tartunk, hogyha megvannak ezek a kézzel berajzolt térképek, akkor mondjuk a földhivatalnak ki kell menni, hogy egy olyan jegyzőkönyvet tudjon felvenni, amire lehet alapozni a hatósági eljárást, és innentől kezdve már duplán vagyunk kint a területen, ami viszont nagyon lelassítja az eredeti elképzeléshez képest az eljárás menetét. Habár azt is hozzá kell tenni, hogy ugyanakkor egy nagy segítség a földhivatalnak, hiszen célirányosan tudnak kimenni az adott, már térképen bejelölt területekre.

Ugyancsak a földhivatalnak volt az egyik jelzése, hogy azok a térképek, amik az internetről ingyenesen letölthetők, azok jó néhány évvel ezelőtt készültek akármilyen felvételezési módszerrel, nagyon sokat változtak azóta a földutak, a táblahatárok, a parcellahatárok, tehát ilyen szempontból is még inkább igaz, hogy csak tájékoztató jellegű adatokat lehet kinyerni ebből a módszerből.

Az, hogy ilyen jellegű észrevételeket tett a munkacsoport, nem jelenti azt, hogy ez a módszer elfelejtendő, és nem kell vele foglalkozni. És igaz, hogy egy kicsit későn tudtunk erről beszélni, de sikerült utánanyúlni az előirányzott felhasználási tervnek, és erre egy pénzüsszeget különítettünk el, hogy egy mintatéren kipróbáljuk ezt a felvételezési módszert is, mert attól függetlenül, hogy most észrevételeink vannak, elképzelhető, hogy tovább tudjuk finomítani úgy, hogy mégis használható lesz, tehát a puding próbája az evés, kóstoljuk meg, és meglátjuk, hogy tudjuk-e használni. Ha tudjuk használni, akkor nyilvánvalóan ez csak segítheti a munkánkat.

És akkor itt nagyon szeretném kihangsúlyozni, hogy mind a légi felderítés, mind ez a parcellaszintű térképezés próbálkozások, olyan ötletek, amiben látunk fantáziát, látunk benne lehetőséget, ki akarjuk próbálni éles körülmények között is és ennek a próbának két kimenete lehetséges. Az egyik az, hogy azt mondjuk, hogy igen, működik, és jobban működik, mint amit eddig alkalmaztunk, és akkor, ha minden körülmény adott hozzá, akkor vezessük be, és erre alapozzuk a továbbiakat. A másik lehetőség pedig az, hogy megpróbáltuk, jónak tűnt, de objektív okok miatt nem tudjuk alkalmazni, mert adott pontokon ez a gondolat elbukott és volt egy jónak tűnő ötlet, de felejtős a dolog, mert nem tudjuk alkalmazni, akár a helikopteres felderítés is járhat így, talán egy fél év múlva már erről többet tudunk mondani.

Próbálom rövidre fogni. Még egyetlenegy mondatot vagy gondolatot szeretnék kifejtetni. Itt elhangzott a herbicidtoleráns napraforgó. Most mint növényvédő szeretném hozzátenni, hogy ezek valóban létező dolgok, két különböző hatóanyagra vagy hatóanyagcsoportra van kidolgozva, és valóban nem genetikailag módosított, tehát hagyományos nemesítési eljárással lettek létrehozva. Nem nevezhető és itt pontosítanék százszázalékosan megnyugtató megoldásnak, mert csak a napraforgó adott fejlettségénél alkalmazható, hamarabb, később alkalmazva bántja a napraforgót. És voltak olyan esetek és nem lehet azt mondani, hogy csak itt-ott elvéve, hanem többször előfordult, hogy a napraforgó nem fejlődött olyan gyorsan, hogy ezen gyomirtás után már a gyomelnyomó képessége teljes lett volna, és ezekben a napraforgókban is feljött újra a parlagfű.

Van olyan megoldás, most kicsit belemenve a szakmába, hogy osztott dózissal két különböző időpontban kezelnek, és ezzel elnyújtható a parlagfűmentesen tartott időszak. Ennek azonban olyan hátulütője bontakozik ki, hogy mivel egy alkalommal kisebb dózist kap a gyomnövény: a parlagfű, itt ellenálló-képesség kialakulása kezdődött meg, erre vonatkozólag is vannak vizsgálataink, mert lehetséges, hogy korábban jól alkalmazott gyomirtókat ki kell venni a palettából, mert a parlagfű már ellent fog állni neki. Tehát jó megoldás, lehet alkalmazni, de tudomásul kell venni, hogy nem százszázalékos, tehát gondolkozhatunk tovább további megoldásokon, de egy megoldásnak mindenképpen jó. Köszönöm szépen, ezeket kívántam elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szeretném egy kicsit felgyorsítani, hogy legyen idő a kérdésekre.

A minisztérium részéről parancsoljon!

Dr. Kiss Viola szakértő (NEFMI) tájékoztatója

DR. KISS VIOLA szakértő (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Tisztelettel köszöntöm az alelnök urat, a tagokat és a megjelenteket. Kiss Viola vagyok, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium Népegészségügyi főosztályáról, és röviden ismertetném az egészségügyért felelős államtitkárságnak a parlagfümentesítéssel kapcsolatos részstratégiáját.

A stratégia négy elemből áll. Első eleme, a már a Vidékfejlesztési Minisztérium által is említett Aerobiológiai Hálózattal kapcsolatos. A csapdaállomások gyűjtik az aerobiológiai adatokat, ez országos lefedettséggel rendelkezik, és az adatfeldolgozás nagy részét az Országos Környezet-egészségügyi Intézet aerobiológiai monitorozási osztálya végzi. Ez azt jelenti, hogy a kialakítandó stratégiához rendelkezésre állnak már információk, a kölcsönös adatmegosztás lehetővé teszi a rendszerszerű helyzetelemzést, értékelést, és így meg tudjuk valósítani a parlagfű visszaszorítását, a levegőminőség, az egészségügyi helyzet javítását, illetve a kommunikációs feladatokat is meg tudjuk ezzel oldani. Tehát az eddiginél magasabb szinten valósulhat meg a parlagfűhelyzet országos értékelési rendszere, azaz a fejlesztés eredményeként az aerobiológiai monitorozással lehetővé válik a légtéri pollenadatok 2-3 napos közlése. Jelenleg ugyanis nincs kapacitás az adatszolgáltatásra, a tájékoztatásra, illetve csak a budapesti állomáson vannak nagyjából azonos idejű pollenadatközlések, erre tehát költség kellene.

Az aerobiológiai hálózat éves működési költsége, illetve a fejlesztési költségek 21 millió forint, csapdánként 2,5 millió forintra lenne szükség, illetve ha a meteorológiai állomásokat is a hálózat mellé szeretnénk tenni, az 1,6 millió forint. A hatékonyság érdekében szükséges pénzügyileg megerősíteni a hálózatot, az állomásokat rehabilitálni kell, a munkaerőt át kell szervezni, és a már meglévő együttműködést például az országos meteorológiai hálózattal továbbra is fenn kell tartani.

A hálózatépítésnek további lehetőségei vannak, például a Balaton régióra aerobiológiai monitorozást lehetne tenni, illetve a budapesti agglomerációra, ami egyébként nagyon fontos, mert 2,5 millió polgárt érint. Az erősen fertőzött országrészeken, például Zala megyében is lehetséges lenne a hálózatfejlesztés. Ki kell emelni, hogy a csapdák áttelepíthetőek, mobilizálhatóak, ezáltal esetleg a fertőzött területek intenzívebb monitorozását teszik lehetővé, illetve van olyan elképzelés is, hogy személyi pollenpozíciót mérő pollencsapdák legyenek például az allergiás vagy asztmás betegeknél. Erre a forrást a már említett 1 százalékból nyernénk, és a megvalósítás határidejének 2010-2013-ra gondoltunk.

Második elemként kiemelendő, hogy három szinten van szükség a helyzet feltárására. Egyrészt fel kell tárnunk a parlagfüves gócot, másrészt a légtéri pollentartalmat kell vizsgálni, harmadrészt pedig a megbetegedéseket kell feltérképezni, tehát ez komplex, összehangolt tevékenységet igényel. A szakmai háttérrel a már említett OKI aerobiológiai osztálya biztosítaná, és együttműködne, ahogyan eddig is, a földhivatallal és a meteorológiai szolgálattal.

Egyelőre nincs célzott adatgyűjtés az allergiás, asztmás megbetegedések terén, tehát a betegeknél csak konkrétan a betegségi adatokra koncentrálnának, és nem vizsgálják, hogy az adott területen mekkora volt a pollentartalom. Javasolt azonos tartalmú kérdőív alkalmazása, illetve egy országos allergológiai adatbázis létrehozása. Javasolt az adatfelvitel megszervezése, amelyet még az idén készítenénk elő, és jövőre végeznénk el 5 ezer beteg bevonásával, ennek az előirányzott költsége 10 ezer forint/fő, és az alapja lehetne egy

országos, szélesebb körű tudományos kutatásnak is. Ennél a feladatnál is a forrás a VM 1 százalékos felajánlásából lenne biztosítva, a határideje pedig 2012-2013 lenne.

Megemlítenék pár kutatást az allergén növények egészségkárosító hatásáról. Mindhárom említendő kutatást az Országos Környezet-egészségügyi Intézet végezte, illetve részt vett benne, és az elsőként megemlíthető kutatásban pedig Nékám professzor úr is részt vett. Az első kutatás kimutatta, hogyha valaki allergiás a parlagfű pollenjére, ez megerősíti azt, hogy más növényre is kialakulhat az allergiája. A második kutatás Budapestre fókuszált, és gyermekeként vizsgálta a légúti megbetegedéseket. Ez kimutatta, hogy egyrészt összefüggés van a parlagfű pollenje és a légúti megbetegedések között, másrészt nagyon fontos megállapítása volt, hogy az eredmények összeadódnak, és 2-3 nappal a pollennel való érintkezés után jelennek meg. A harmadik kutatás egy nemzetközi kutatás volt, több országra fókuszált. Magyarországon az Alföldet vizsgálták mint a leginkább szennyezett pollenterületet, és megállapították, hogy Kecskemét a legszennyezettebb terület.

Az Egészségügyi Államtitkárság stratégiájából harmadikként kiemelném a közösségfejlesztés jelentőségét, amely két elemre épít: egyrészt a települési egészségtervekre, másrészt pedig az egészségkoalícióra. A települési egészségterveket rendeletekkel az önkormányzatok is támogatják. Ennek az a célja, hogy településenként az adott egészségügyi problémákra fókuszálva helyi forrásokkal próbálják majd megoldani vagy megváltoztatni a problémákat.

Az egészségkoalíció egy civil kezdeményezésként 2009 óta működik, és már 60 kistérségi településen működik ilyen koalíció. A feladatuk az, hogy a szakmai és közösségi együttműködést erősítsék, és felderítsék, hogy milyen fajta intervenciók szükségesek az adott településen a problémák megoldására. Itt forrásnak a TÁMOP 6.1.2 egészségre nevelés szemléletformáló életmódprogramból lenne lehetőség, a határidő pedig a már említett 2012-2013. év.

Végül szólnék a negyedik elemről, az egészségkommunikációról. Tervezzük egy internetes tudástár létrehozását, ami egy folyamatosan bővülő, frissülő interaktív adatbázis lenne, szakértők bevonásával, és mind az átlagemberek, mind pedig a szakértők számára megbízható, kontrollált, elérhető tudástárat jelentene. Forrása a VM 1 százaléka lenne, illetve az említett TÁMOP 6.1.2, és 2012-ben szeretnénk ezt megvalósítani. Kiemelendő azonban, hogy az egészségügyi tájékoztatás már most is megvalósul az Országos Környezet-egészségügyi Intézet révén, ugyanis a honlapjukon hozzáférhetőek a parlagfűvel, a pollennel kapcsolatos információk, illetve információkat biztosít a hazipatika.hu, a koponyeg.hu, az idokep.hu, illetve a pollenjelentes.hu számára, használhatják ezeket az adatokat, továbbá a Facebookon is van naponta frissülő pollenjelentés, továbbá az RTL Klub, illetve a pollenindex.hu részére pedig pollen-előrejelzést ad az OKI.

Köszönöm szépen, és átadnám a szót Nékám professzor úrnak.

ELNÖK: Parancsoljon!

Prof. Dr. Nékám Kristóf szakértő (Nemzeti Erőforrás Minisztérium) kiegészítő tájékoztatója

PROF. DR. NÉKÁM KRISTÓF szakértő (Nemzeti Erőforrás Minisztérium):
Köszönöm szépen. Azzal szeretném kezdeni, hogy csupa negatívumot fogok mondani, de lehetőség szerint a barátság és a segítő szándék vezeti az egészet.

Először elmondom, hogy az Allergia-parlagfű kerekasztal egészségügyi munkacsoportjának öt célja volt, amelyeket az év elején tűztünk ki. Ebből az ötből mondjuk legalább négy és fél nem valósult meg. Beszéltünk arról, hogy jó lenne összehívni egy civil konferenciát a parlagfű kérdésében, mert a civilek hangját igazából sehol nem lehet hallani. Van két nagyon jó szándékú hölgy, akik valóban a szívüket, lelküket kiteszik, Ágnes és Judit,

de kívülük egyáltalán semmiféle civil hangot nem hall az ember. Vannak levelezőlisták, de van, ahol mégis csak lehetőséget kellene adni arra, hogy legalább egyszer elmondhassák a civilek a véleményüket, és azt ütköztetni lehessen. Úgy gondolom, egy ilyen civil konferencia már felmerült, de valamikor meg kellene csinálni.

A másik az a bizonyos „fehér könyv”, amiről szintén szó volt. Azt hiszem, ez lenne talán az egyik legfontosabb, mert mindazt a tudást, ami itt összegyűlt, le tudnánk tenni egy közös dokumentumban, amihez mindenki, aki akar, hozzáférhet, hozzáteheti a megjegyzéseit, amiket ütköztetni lehetne. Itt mindenki elmondja a maga véleményét, de nagyon kevés ütköztetés van, ha ezt megfigyelték. Ha valaki letesz valamit az asztalra, a legritkább esetben szól valaki olyan értelemben, hogy ez talán nem egészen így van. Én leszek az első, aki ennek hangot ad.

A harmadik az allergiaszűrés, amit felajánlottunk a tisztelt képviselő hölgyeknek és uraknak. Eddig a pillanatig – ugye, közel 400 képviselő van – 15 fő képviselő jelentkezett. Ez azt jelenti, hogy ez a 15 fő még az 5 százalék alatt van. Ha mondjuk a képviselők 20 százaléka megfelelő gondozásban van, akkor is legalább 10-15 százalékuknak kellene eljönnie erre, hiszen hallhattak róla, de nincsenek itt. Ez azt mutatja, hogy elképesztően rossz a kommunikáció. Én megértem azt, hogy vannak veszélyek, megértem, hogy vannak benne újdonságok, de ez egyszerűen nem éri el a célközönséget, és ezért, mert nem éri el a célközönséget, valamit ki kellene találni, igazából nem tudom, hogy mit, csak érzem, hogy nem működik a dolog.

Hadd mondjam el egy tegnapi tapasztalatomat. Szintén célunk volt, hogy a turisztikai helyeket, amennyire lehet, védjük meg, és próbáljuk parlagfű- és más gyommentesíteni. Tegnap úgy hozta a sors, hogy arrafelé jártam, ahol turisták is szoktak járni, az I. kerületben. Itt magas a szocioökonómiai szint, magas az edukációs szint, ez egy gazdag kerület. A Mihály utcából minden busz fel szokott menni a Citadellához, itt muszáj elmenniük a buszoknak, de a Mihály utcának azon a szakaszán a gyom minden egyes fa tövében derékig ér. A feleségemmel felmentünk a Várba. A Dózsa György-szobornál részben le van nyírva a fű, de a háta mögött olyan gyomos területek vannak, hogy sír az ember, ha ránéz, és amikor fent kiszállunk a könyvtárnál, és lenézünk arra a rohadt garázsra, ami évek óta ott áll, emberderéknyi vastag fák nőnek ki a falból, és már most teljesen be van gyomosodva az egész terület. Messziről nem látja az ember, hogy van-e benne parlagfű vagy allergén növény, de fogadni mernék, hogy van benne. Egyszerűen semmi nem jut el az I. kerülethez, pedig ezt várna az ember, mert elemi érdekük lenne, hogy ezt a területet ne nője be ilyen szemét, de mégis van! Mit tudunk akkor elvárni a kis közösségektől, amikor igazából még pénz sem lenne rá? Valamilyen módon az egész kulcskérdése a kommunikáció lesz. Gyönyörűen fel fogunk tudni mérni területeket, ezen dolgozunk, ezt csináljuk, de a dolog mégsem fog működni. Tehát a legsürgősebben talán itt kellene valamit megpróbálni tenni. Ez azért egy picit jelzi az egész egészségügy rossz helyzetét, hogy 1 óra 10 perc után került először elő az a szó, hogy egészségügy, tehát alulreprezentáltak vagyunk, és csak jó szándékból mondtam a negatívumokat. Totálisan alulreprezentált az egészségügy az egész kérdéskörben, és az egészségügy érdekében az érvrendszerét használjuk vagy használják a mezőgazdasági célok elérésére is.

Én úgy gondolom, hogy nem lenne szabad ennyire gazda nélkül és ennyire erő nélkül hagyni ezt az egész területet. Meg kell értenünk, hogy igazából a betegeken csattan ez az egész, tehát irthatjuk mi a parlagfüvet, nem szabad először is korlátozni az egészséget erre a kérdésre, mert az egész allergiakérdésnek ez akármennyire is tetszik, nem tetszik, ez ugyan az egyik nagyon fontos része, de mégiscsak egy része. És ha önmagában csak a parlagfűről beszélünk, akkor az, aki fű-érzékeny vagy foglalkozási allergiás, az mondhatja magában, hogy kérem szépen, rendben van, hogy a parlagfűvel ennyit foglalkoznak, de akkor én velem ki a fene fog törődni, aki nem vagyok esetleg parlagfű-érzékeny.

Amit még érdemes talán hozzámondani. Szó volt arról, hogy vissza lehet szorítani a parlagrafüvet, én lennék a legboldogabb, ha ez sikerülne. Azt látni kell, hogy a nemzetközi vélekedés az, és nemrég láttam egy nagyon nagy összefoglalót, nagyon jó kutatóknak a véleményét, ők világosan azt mondják, hogy a parlagrafüterjedés visszaszorítása pillanatnyilag reménytelen klimatikus okok miatt, mert lassan melegszik minden, és a környezetszennyezési okok miatt. Na most, ezeket mi a stratégiában egyáltalán nem is említjük mint lehetőségeket. Lehet, hogy a felmérés alapján tudnánk egy csomó mindent csinálni, de ha nem kalkuláljuk be azokat a tényezőket, amelyek alapvetően befolyásolják szintén a parlagrafünek a terjedését vagy a nem terjedését, akkor egész biztos, hogy nem fogjuk tudni azokat a célokat elérni, amiket ki szeretnénk magunknak tűzni.

Itt egyébként a felderítettségre a munkacsoportnak volt egy olyan száma, hogy évente 1 százalékot sikerült csak felderíteni, ez a munkacsoport anyagában valahol szerepel. Na most, az emberben felmerül, kívülről együttműködőként mondjuk úgy, hogy az irtásra, ami biztos, hogy kellene, megvan-e egyáltalán a humánkapacitásunk, van-e elég ember, aki egyáltalán irtani fog az egészben. És a közmunkának vannak olyan szempontjai, amik soha nem merültek még eddig fel most nem arra gondolok, hogy a közmunkásoknál nem hallani soha, hogy egy napi teljesítménynek meg kéne lennie, mint például a fodrászlányokat le kell tesztelni foglalkozás-egészségügyi szempontból, mielőtt belemegy a foglalkozásába, mert ha allergiás, akkor nem is szabad, és semmi értelme nincs, hogy azt csinálja. Felmerülhet jogi szempontból a kérdés, hogy akikkel irtatunk, vagy akik irtják, hogy foglalkozásszerűen, közmunkaszerűen nem kellene-e előtte őket letesztelni, és nem az következik-e be egy fél év múlva, hogy százával fognak reklamálni azért, mert azt fogják mondani kérem szépen, beküldtek, rendben van, rászorultam, mert éhes voltam, a családnak sem volt ennivalója, és allergiás lettem. Ezt a problémát valamilyen szinten legalábbis tudomásul kéne venni, és valamit mégiscsak csinálni kellene vele.

Most a legutolsó kérdés az egészséggel kapcsolatban közvetlenül, ami fel is merült, valóban az, hogy mennyi ellátókapacitásunk van. Az biztos, hogy kevesebb, de nem tudjuk mennyi. Nem tudjuk azt sem miután nincsenek megfelelő adataink, hogy hol kellene ezeknek koncentrálnia. Felmerült az, hogy esetleg lehetne ilyen kistérségekkel, amelyek teljesen ellátatlanok, ezt valamelyik anyagban írtam a közelmúltban; mondjuk az ismertebb allergológusok gyorsabban dolgoznak olyan szempontból, hogy valamilyenfajta módon mégiscsak valamit vállalhatnának, hogy egy kicsit segítik ezeket a kistérségeket, ahol évszázad- vagy évtizedszámra nincsen senki, aki ezzel a problémával egy kicsit is komolyabban tudna foglalkozni.

A kutatásra pedig egyetlenegy nagyon fontos témát szeretnék kiemelni, ez az epigenetikai hatások, az újak lennének. Az epigenetikai hatások azt jelentenék, hogy a majdan megszülető gyerek – a terhes és a kicsi gyerek – a legsérülékenyebb kategória. Ezeknek a vonatkozásában fogalma sincs igazából senkinek, és ez egy nagyon fontos kérdés lenne, hogy a parlagrafünek erre az egész rendszerre biztos, hogy negatív hatása van, de ennek a mértékét, azt, hogy milyen rizikótényezők vannak benne, ezt igazából senki se tudja, és nem is vizsgálta.

És lenne hozzá pénz, mert két dolgot azonnal tudnék mondani, ahonnan valami pénzt össze lehetne szedni. Ebből az egyik recept az, hogy megint csak lépésről lépésre megy visszafelé az allergiagyógyszereknek a támogatása. Na most, az a pénz, amit megspórol abból a büdzsé – akár az OEP büdzséje, akár az országé –, ennek egy részét mégiscsak vissza lehetne fordítani a parlagrafüellenes küzdelemre.

A másik pedig, amit talán a múltkor említettem, az egy egészen döbbenetes adat. Volt egy vizsgálat, amiről most az év elején számoltam be, a fordított egészségtudatosság. Ebben az szerepel, hogy évi 570 milliárd forintot költ az ország alternatív szerekre. Na most, garantáltan, nem tudom, a nyakamat rá merem tenni, hogy itt egy csomó áfacsalás és hasonló

dolog történik, egész biztos, szóval egészségügyi ellátásként szolgáltatásokat hirdetnek, amelyek elvileg áfamentesek lehetnének, és biztos, hogy nem egészségügyi szolgáltatások. Én nem tudom, hogy ezeket az alternatív szereket egyáltalán mifajta áfával, hogyan számolják el, vagy hogyan forgalmazzák, vagy a vám- és az adóhatóságnak milyen szerepe van már úgy értem, hogy milyen kapcsolata van a rendszerhez. De miután az ember pontosan látja a betegeit, pontosan látja, hogy milyenfajta svindlik történnek a dologban, egész biztos vagyok, hogy ennek az anyagi részét minimum ezen a ponton meg lehetne fogni.

Szóval nagyon szép, ahogy mi itt beszélünk, csak azt próbálja mindenki megérteni, ha innen visszamegyek a klinikára vagy az intézetbe, szembetalálom magam a betegekkel, és azt fogják mondani, hogy kérem szépen, mit is tetszenek csinálni, hogy nekem augusztusban kevesebb bajom legyen. És akkor el tudjuk mondani nekik azt, hogy megpróbálunk egy parlagfűfelmérő rendszert csinálni, helikopter helyett gyalogost esetleg, mert az valamivel olcsóbb; megpróbálunk olyanfajta növényeket vásárolni, amelyekre nem érzékenyek. Azt mondja, rendben van, de velem mi fog történni, és ha ezt a szempontot mi is nem érvényesítjük a saját dolgainkban itt közösen, akkor az egészről beszélhetünk napnyugtáig, nem lesz az a társadalmi támogatottság meg, amelyre az ilyenfajta országos területnek mindenképpen szüksége lesz. Köszönöm.

ELNÖK: Az oktatási témával kapcsolatban lenne még egy hozzászólás a minisztériumtól.

Simonyi István közoktatási referens (NEFMI) hozzászólása

SIMONYI ISTVÁN közoktatási referens (Nemzeti Erőforrás Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Bizottság! Simonyi István vagyok az oktatási államtitkárság közoktatási szakterületéről, és nagyon röviden néhány gondolatot fűznék a közoktatási területen levő és oktatás tekintetében a parlagfű elleni küzdelemhez hogyan kapcsolódnak az intézmények.

A nevelési-oktatási intézményekben folyó pedagógiai és nevelő munkát számos olyan dokumentum határozza meg, mint az óvodai nevelés országos alapprogramja, a Nemzeti Alaptanterv és az arra épülő kerettantervek, amelyek alapján ezek az intézmények elkészítik a helyi programjukat. Ezekben meg kell jelennie az egészség- és környezettudatos nevelésnek, és ezen belül nyílik lehetőség arra, hogy az allergiával, a parlagfűvel foglalkozzanak ezekben az intézményekben, természetesen mindenkor figyelembe véve a gyermekek életkori sajátosságait. Ezen túlmenően az iskolákra vonatkozóan a közoktatásról szóló törvény 48. paragrafusának (3) bekezdése kötelezően előírja az intézmények számára, hogy megfogalmazzák a helyi programjukban a környezet- és egészségnevelési feladataikat. Ezen programokon belül lehetőség nyílik arra, hogy a gyermekekkel megismertessék az allergiát mint betegséget, valamint mindazokat a tényezőket, amelyek részt vehetnek az allergia kiváltásában. Az oktatás-nevelés egyik szempontja, hogy a pedagógusok és a diákok megismerjék az allergiát okozó tényezőket, ezen belül a parlagfüvet, valamint az ellene való védekezés módszereit, a megelőzés lehetőségeit.

Az elmúlt években számos olyan kiadvány készült a társtárcák közreműködésével, a szakmai civil szervezetek bevonásával, amelyeket megküldtünk CD-ROM formájában az intézmények számára, illetve olyan módon elérhetővé tettük, hogy a sulineten letölthető formában megjelent. Az első ilyen kiadvány 2005-ben készült, majd 2008-ban, legutóbb 2010-ben, amelyet jelenleg a sulineten is elhelyeztünk, legutóbb április 13-án lett frissítve ez az oldal. Ez az anyag a földrajz, a biológia, illetve az osztályfőnöki órák tantervei közé illeszthető, mind a pedagógusok, mind a diákok számára fontos információkat, illetve olyan módszertani ajánlásokat tartalmaz, amelyeket a pedagógusok be tudnak építeni a mindennapi tevékenységükbe.

A Nemzeti Alaptanterv kiemelt fejlesztési területe a környezeti nevelés, és ezen belül komoly részt kap a lakókörnyezet és a közvetlen környezet megóvásának kérdése, a lokális gondolkodás kialakítása. Ezeken a programokon belül az allergiát okozó növényzet elleni hatékony védelem és védekezés is megjelenik a nevelési, oktatási intézményekben.

Nagyon röviden ennyivel szerettem volna kiegészíteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A téma zárásaként arra kérem a Vidékfejlesztési Minisztérium képviselőjét, aki itt volt az előző ülésen, hogy röviden térjen ki arra, hogy bejelentették, indul egy közmunkaprogram. Számomra akkor nem volt világos, és nem is volt arról szó, hogy ez az 1 százalékból van-e finanszírozva vagy más forrásból. Legyen pontosítva, hogy ennek akkor mi a forrása, mert hirtelen kételyeim támadtak.

Reflexiók

DR. JÁCZKU TAMÁS főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót.

Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az előző, az április 27-ei ülésen a bizottság két ajánlást, javaslatot fogalmazott meg a tárcánk felé. Az első az volt, hogy ne folytassunk olyan vizsgálatokat, amelyek azt vizsgálnák, hogy esetleg a parlagra gazdasági szempontból hasznosítható-e. Tájékoztatom önöket, hogy maradéktalanul elfogadtuk a bizottság egybehangzó javaslatát, érveit, tehát nem is indítottunk ilyen vizsgálatot, a jövőben sem fogunk semmilyen kívülről jövő ötletet, javaslatot vagy felvetést elfogadni.

A másik pedig, amit vállaltunk, tehát azt, hogy egy kifejezett célprogramot fogunk indítani. Amit az előző bizottsági ülésen felvázoltam, azt a négyféle közfoglalkoztatási formából az országos közfoglalkoztatási program keretében tudtuk megvalósítani. Ez a Munkaerő-piaci Alapból valósul meg, a költségvetési törvényben arra elkülönített 64 milliárd forint terhére. Ebben az esetben az országos közfoglalkoztatási programjaink 200-300 millió forinttal szoktak indulni. Az ügy kiemelt fontosságára tekintettel különböző meghírusulások nyomán átcsoportosításokat hajtottunk végre, tehát azt hiszem, így az idén indult közfoglalkoztatási programok közül a legmagasabb összegűt 410 millió forinttal tudtuk indítani. Ez a program meghívásos pályázat alapján történik. A Vidékfejlesztési Minisztériumtól megkaptuk az 50 leginkább fertőzött kistérség listáját, és ezeknek a kistérségeknek írtuk ki a programot. Ennek keretében lehetőség van kistérségenként pályázni minimum 20 fő, maximum 45 fő foglalkoztatása, 6 órás részmunkaidő formájában. Ennek keretében támogatjuk a bér és járulékok 80 százalékát, egyéni védőruhára, védőeszközre, felszerelésre 20 százalékot, illetve az összeg 10 százaléka erejéig még kis értékű tárgyi eszközöket, jellemzően kézi szerszámokat tudunk támogatni.

A professzor úr kérdésére a válasz: le kell szögezni, hogy 1991 óta, amióta a foglalkoztatási törvényt elfogadták, maga a törvény írja elő, hogy azt a regisztrált álláskeresőt, akit bármilyen programban foglalkoztatásra vagy akár nyílt munkaerő-piaci munkára közvetítünk, előzetesen kötelező a foglalkozás-egészségügyi szakellátó helyhez irányítanunk, és ha a szakellátóhely megállapítja, hogy alkalmas a betöltendő munkakörre, akkor lehet közvetíteni. Tehát ezekben az esetekben, itt is, ennél a programnál is előírás, hogy előzetes orvosi vizsgálat történjen, sőt mi több, ha valakit képzésbe kívánunk vonni, a szakképzés előtt az adott szakmára alkalmasnak kell lennie, tehát ez minden esetben így van.

Ennek a programnak az egyedisége az, hogy kapcsolódva az önkéntesség évéhez, elvárjuk a pályázóktól, hogy legalább egy ilyen akciónapot szervezzenek, akár az országos önkéntes nap keretében a lakosság beszerzésével végezzenek önkéntes parlagraírtó tevékenységet. A szakértelmet illetően a pályázatban előírtuk azt is, hogy együttműködési megállapodást kell kötni a helyileg illetékes növény- és talajvédelmi igazgatósággal, illetőleg lehetőséghez képest be kell vonni a tevékenységbe szakértőként azokat a civil szervezeteket,

amelyek kifejezetten ezzel foglalkoznak. Azt hiszem, nagyjából ennyit tudok erről a programról mondani.

Egyébként 3 hete jelent meg a pályázati felhívás, a határideje június 3-án, pénteken jár le. A pályázatok feldolgozása folyamatos, 10-éig valamennyi kistérségnek meg fogjuk küldeni a döntést, és június 13-tól lehet megkezdeni a foglalkoztatást, a legkésőbbi dátum pedig augusztus 31-e, amikor ezt a kéthónapos időszakot be lehet fejezni. Ennyit szerettem volna az országról mondani.

Az előző bizottsági ülésen még nem tudtam konkrét számokat mondani, de elvégeztünk egy felmérést, hogy a közfoglalkoztatottak közül ténylegesen ki foglalkozik parlagfűirtással. A hétfői jelentés szerint jelenleg 124 000 fő van bevonva az országban a közfoglalkoztatásba, tehát mind a négyféle támogatási formába. Az önkormányzatok tájékoztattak, hogy 4 órás, rövid idejű közfoglalkoztatásba, kifejezetten parlagfűirtásra 17 000 főt alkalmaznak, 8 órás közfoglalkoztatás keretében pedig 2 500 főt, tehát ez további 19 500 fő, és egyéb országos foglalkoztatási programok keretében, ahol a munkakörben benne van a gyomirtás, illetve a parlagfűirtás, az ár- és belvízmegelőző védekezés a gátak rendbetételére, kaszálására 10 000 fő van foglalkoztatva, az állami erdészetekben, ahol szintén kapcsolódik egy ilyen tevékenység, 3 500 fő van alkalmazva, azután van egy vasúttisztasági program, ahol a Balaton környékén 2 kilométeres körzetben kell a kaszálást, a parlagfűirtást elvégezni, és ennek a programnak a keretében 2 000 fő működik közre. A 10 nemzeti parkban 366 fő dolgozik, az autópálya- és közútkezelőknél, ahol szintén az árkok gyomirtásával foglalkoznak, 1 500 fő vesz részt ebben. Összegezve: tehát közvetlenül, a most induló közfoglalkoztatási programot is beleszámítva 21 750 fő van bevonva a parlagfűirtásba, és a kapcsolt munkakörökkel együtt összesen 39 116 fő az, aki végül is közfoglalkoztatottként parlagfűirtással is foglalkozik.

Ennyit szerettem volna mondani, köszönöm szépen.

Vélemények, javaslatok

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elkezdjük ennek a napirendi pontnak a megtárgyalását. Először magamhoz ragadom a szót. Itt elég vehemensen felmerült, hogy figyelemmel az egészségügyi és az egyéb típusú érdekekre, össze kellene rakni a stratégiát. A minisztérium válaszában volt egyfajta nyitottság arra, hogy a munkacsoport kibővítésre kerüljön a kormánybiztos személyével kapcsolatosan, amit egyébként az előző bizottsági ülésen gyakorlatilag minden hozzászóló, a minisztériumok és a képviselők is támogattak, hogy ebben sikerüljön valamilyen előrelépést tenni.

Azt kérem, hogy ha a nyitottság már megvolt, az lenne az ideális, ha bizonyos határidőkhöz kötnénk ezeket a dolgokat, hogy ne egy ülés keretében lehessen megvitatni, mit gondol a kormányzat egészségügyi része, illetve mit gondol a vidékfejlesztés. Javasolom, akár már a jövő héten bővítsék ki ezt a bizottságot, és egyébként abszolút ideális esetben ennek a munkacsoportnak lehetne egy egészségügyi területről jövő társelnöke, mert abszolút fontos szempont, hogy a megfelelő módon, helyen meg tudjon jelenni. Nagyon szeretném ezt kérni, mivel erről többször szó volt. Ha jól értettem, a szakértők is egyetértenek azzal, hogy legyen bővítés, legyen egészségügyi és oktatási szakember. Nagyon fontos a közmunkát becsatornázni ebbe a történetbe. Nagyon szeretném, ha kitalálnák, és javaslatot tennének arra, hogyan tudnának a civil szervezetek is ide becsatornázódni.

A másik, ami egyébként örömteli visszajelzés volt a stratégiában, illetve a Fazekas úrhoz írt számtalan levél egyikére érkezett válaszból már az jött vissza, én úgy értettem, hogy a kormánybiztos kinevezését a miniszter úr is támogatja, ezt támogathatónak tartja, és ebben talán akár előrelépés is tudna történni, hiszen lassan kezdődik a parlagfűszezon. Célszerű lenne, hogy ha maga a kormánybiztos megtalálása nem a szezon után, hanem előtte megvalósulna, és akkor abban előre tudnánk menni. Zárójeles javaslat,

hogy a kormánybiztos mellé, ha egy civil tanácsadó testület is megjelenne, az lehet, hogy egyszerűsítene az életet, hisz konkrétan felmerült, hogy mondjuk akár egy konferencia is, de a konferencia az fontos, csináljuk meg, de például jó lenne, ha a napi becsatornázás is megtudna valósulni.

Felmerült néhány olyan pont, ahol az előadó konkrétan javasolta, hogy a parlagfű-kerekasztal a PME-vel leüljenek, és egyeztetnének tovább; ugye itt a szigorítások kérdésköre volt az egyik, a másik pedig a parcellaszintű felmérésnek az ügye. Azt szeretném, ebben kezdeményezésem volt a parcellaszintűben, tényleg egy leülés, azt köszönöm, hogy az megtörtént, hogy folytatódjék már ezzel a két témával a munka és haladjunk már előre.

Hogy kérdés is legyen közte: mondjuk, amikor zajlik a helikopteresnek az elképzelése, akkor szakmai alapon történik a kijelölése ennek az egész dolognak, ennek a monitorozása meg fog történni egy az egyben; tehát az Aerobiológiai Hálózat teljes bevonásával fog az egész történni, mert külön pilót projektnek nincs értelme, ha nem tudunk belőle megfelelő adatokat levonni.

A közút, vasút rendszeresen felmerült, hogy ez nagyon fontos kérdés. Én kérdést tettem fel, hogy mi a parlagfű-stratégiájuk - nem érkezett rá válasz, nincs egyébként a vasútnak parlagfű-stratégiája például. Hadd kérjem a minisztériumok részéről, hogy támogassák azt, hogy ezeknek a szervezeteknek legyen parlagfű-stratégiája, hiszen azt gondolom, hogy ez kulcsfontosságú lenne.

Szeretném azt megkérdezni, hogy nagyon sokszor ilyen jó lenne, el kellene indulni, kezdve attól, hogy az ÚMVP I-es, II-es tengelyhez kapcsolódó képzések esetén az oktatási anyagot szükséges kiegészíteni a parlagfű elleni védekezéssel – egy példa, OKJ képzésnél jó lenne. Önkéntesség éve. Szórányanyagok segítségével lehetne bemutatni a parlagfű elleni védekezéssel kapcsolatos információkat, nagyon sok a -hat, -het, meg lehetne; tehát magában a stratégiában határidő nélküli ügyek vannak, fontos ügyek tervezve, de nincsenek hozzá határidők és felelősök téve, tehát azt gondolom, hogy most a következő lépés az kellene, hogy legyen, hogy a feldobott ügyekhez nagyon konkrét határidőt és felelőst kellene hozzárakni.

Iskolai oktatásnál, hogy az ismeretterjesztő anyagot a Sulinet aktuális hírei között a szezon előtt közzétesszük. Kérem szépen, két hét van hátra az iskolából. (*Simonyi István: Megtörtént.*) Ha megtörtént, akkor örülök, ha nem, akkor hajrá, S.O.S., mert az anyagban még csak az van - nem értettem pontosan, de akkor ezt próbáltam volna jelezni, hogy a határidő nagyon fontos, hogy lássuk, mert minél több információ van, annál jobban tudunk előremenni.

Az tisztán látszik ebből, amiről most beszélgetünk, hogy ez nem tud általános megoldást adni a parlagfűkérdésre; ugye fel is merült, hogy új eljárásrend kidolgozása van folyamatban, merthogy akik ebben benne élnek, azok is látják, hogy így ezen a módon kezelni a problémát nem nagyon lehet, ennél nagyobb százalékban kell. Megvan az, hogy hány százalékát tudják kezelni a parlagfűvel fertőzött területeknek, és így is megszakad a szakhatóság és minden egyéb, de az embereket ez nem vigasztalja, mert azt szeretnék, ha ennek az 50-100-szorosán kezelnék ezt a problémát. Azt szeretném javasolni, hogy akkor legyen egy határidő, hogy az új eljárási rend kidolgozása mikorra fog megtörténni, mikorra tud a bizottság elé adott esetben idekerülni.

A komplex agrárreformról írnak, ami szintén nagyon szívet melengető volt, ahol ezek elterjedését a szaktárca ösztönző támogatási rendszerek útján segítheti, a nem megfelelő formákat vissza kell szorítani. A komplex agrárreform-elképzelés mikor tud a bizottság elé kerülni, hogyan és stb., stb., tehát valamiféle határidőt. Az tisztán látszik, hogy nem lesz meg ez a határidő most június 30-ig, de legalább akkor úgy menjünk már bele, hogy senki ne azt gondolja, hogy ezek a határidők jövő év májusára vonatkoznak, mert akkor megint egy év múlva ugyanitt fogunk ülni, és beszélgetni arról, hogy miért nem volt elegendő idő, és még sorolhatnám tovább.

Hosszú távon bírság növelését javasolják, a többszöri jogsértőkkel exponenciális növekedés, ez van benne az anyagban, onnan másoltam ki, és hogy később hosszú távon – miért nem most egyébként, tehát jelent ez bármiféle problémát? Ertettem, hogy egyrésztől mondta, hogy nem a bírság, de az anyagban az van leírva, hogy hosszú távon a bírság növekedését terveznék.

Még egy kérdést itt a végére. A belterületekkel kapcsolatosan a jegyzőhöz tervezik visszatelepíteni ezt a történetet, ez a dolog megtörténik-e június 30-ig?

Én nagyon várnám a kormánybiztost, mert akkor ezek az ülések, amik egy picikét ilyen hiánypótlóként a kormánybiztos feladatát próbálnánk meg átvenni, akkor már mégse inkább ellenőrző funkcióba, nem pedig ilyen iránymutató funkcióba tudnánk visszazökkenni saját szerepükbe.

És most kérdezném képviselőtársaimat, hogy ki kíván szólni. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor meghívott vendégeinket kérdezném, hogy ki kíván hozzászólni a minisztérium által elmondottakhoz, vélemény, észrevétel, hozzászólás.

Judit, parancsolj!

DR. JUHÁSZNÉ HALÁSZ JUDIT elnök (Parlagfümentes Magyarországért Egyesület): Szeretnék először is köszönetet mondani a Fenntartható fejlődés bizottságnak, hogy ilyen szinten tűzte napirendre a parlagrafü ügyét az országban. Juhász né Halász Judit vagyok, a Parlagfümentes Magyarországért Egyesület elnöke. Két szempontból.

Egyrészt, hogy tavaly is létrehozta azt a tanácsadó testületét, kerekasztalt, amelyet sikerült ebbe a folyamatba bevonni. Tehát albizottságként vagy kerekasztalként működve szintén a Fenntartható fejlődés bizottságnak köszönhető az, hogy egyáltalán ez a folyamat ilyen szinten, napirenden van.

A második, és itt szeretnék a minisztériumokhoz szólni. Mindenki tudja, és ez a kerekasztal munkájában jelent meg, és aki ezt olvasta, akkor talán tudja, hogy 2003-ban egy országgyűlési határozat volt azzal kapcsolatosan, hogy fogják össze a minisztériumokat, milyen szinten kerüljön ez szabályozásra, és a pénzeket hogy osszák el. Ez a 2003-as országgyűlési határozat megszűnt 2006-ban. Ez továbbra is kérdés és napirenden van egyáltalán nem hangzott el egyetlenegy minisztérium szájából se, hogy akarnak-e, mert ugyanakkor a kerekasztal javaslatai között benne volt, hogy legyen-e ilyen országgyűlési határozat, amely összefogja a minisztériumok munkáját, és a pénz elosztásában valamilyen irányvonalat ad.

A harmadik, hogy a kormánybiztos itt csatolódik. Ez nem volt ebben a határozatban, hogy kormánybiztos legyen, de a jelenlegi sürgős munkák, tehát az idej munkák elvégzéséhez nem látjuk azt az összefogó koordináló szervezetet jelenleg Magyarországon; most ezt a bizottság látja el, a Fenntartható fejlődés bizottsága és az itt jelenlévő emberek, akik ezt összefogják. Tehát maximálisan támogatjuk azt az elvárását vagy követelését a Fenntartható fejlődés bizottságának, hogy igenis legyen minél hamarabb, még talán ebben a hónapban kijelölve kormánybiztos erre a feladatra. Mi szeretnénk javaslatot tenni Kőszegi Géza személyében. Azért az ő személyére, mert ő az, aki részben részt vett a Fenntartható fejlődés bizottság ülésén ők végzik a felméréseket. Tehát gyakorlatilag az első lépcső a parlagrafü felmérésben a földhivatalok munkája, amiről nagyon-nagyon kevés szó esik.

Hadd mondjam el, hogy az elmúlt évek óta a kerekasztal legutolsó ülésén volt először szó arról, hogy valójában hogyan szembesülnek ezzel a kérdéssel. Én azért hadd mutassam be a parlagrafüvet, amit ennek az egyik ilyen megnyilvánulásaként hoztam a kedves itt lévőknek *(Felmutat egy csokor parlagrafüvet.)*, hogy ezzel is demonstráljuk, amit egyébként minden alkalommal megteszünk, akármilyen tévéadás, riport vagy bármilyen műsor készül velünk, mert ez alap arra, hogy legalább azon keresztül próbáljuk a médiát befolyásolni, ha már nincs erre rendszeres műsor a tévében, hogy hogyan is néz ki a parlagrafü. Ez azért nagyon fontos,

mert a parlagfű felismerése Magyarországon gyakorlatilag igen komoly probléma, bármennyire is foglalkozunk ezzel a témával, úgy látjuk, csak az allergiás betegek vagy a hozzátartozóik foglalkoznak vele. Gyakorlatilag hiába van itt 10 millió ember, csak a 20-25 százalék allergiás foglalkozik vele, a többit nem érdekli, nagyon magas szinten nem érdekli.

Az a véleményünk, hogy hiába szólnak, hiába van a hihetetlen stratégiák kidolgozása. Az elmúlt években is részt vettünk Kőmíves Tamás akadémikus által a Növényvédelmi Kutatóintézet hosszú távú stratégiájában, tényleg maximálisan minden olyan egyetem, minden olyan létező intézmény be volt vonva az elmúlt években, amelyek ezzel foglalkoztak, de az arra az évre szóló stratégia vagy akár egy középtávú stratégia nem szerepelt, ami folyamatosan változtatható, mert egy stratégiát sem lehet úgy megfogalmazni, hogy ne lehessen mondjuk 4 évenként áttekinteni 4-5 évenként bizony mindig át kell tekinteni egy középtávú stratégiát. Tehát ilyen megfogalmazás soha, de soha nem hangzott el, és nagyon szeretnénk, ha ez elindulna ezen a vonalon is. Az idei terveket egyszerűen nem tudjuk, nem látjuk tisztán. Most a jelenlegi hosszú távú stratégiák csodálatosak, de amikor a sajtó megkérdezi tőlünk, mit mondjanak erre, mi lesz, semmit nem tudunk mondani. El tudunk küldeni 50 vagy 100 oldalt, hogy ki mit tervez, de azt, hogy konkrétan mit kellene azonnal tenniük a gazdáknak, néha-néha csak mi tudjuk, azt is egy-egy híradó által prezentációként. Ez nagyon fontos lenne, ez a Parlagfümentes Magyarországi Egyesület egyik követelése, hogy igenis, igen nagy felelőssége van ebben a médiának. Ebben is komoly stratégiának kellene kialakulnia, de egyszerűen nincsen benne.

Még egy, ami még nem hangzott el: mi ugyanis támogatjuk az egylépcsős végrehajtás rendszerét, ami igen keményen meghatározza a folyamatokat. Most jelenleg mi történik? Felmérnek iksz százalék parlagfüvet az országban, de a végrehajtás ezt nem tudja követni. Ennek megvannak az okai, ennek csak egy nagyon kevés százalékát tudják teljesíteni. Ezért törekszik a minisztérium arra, hogy még kevesebb parlagfű legyen, vagyis a kényszerkaszálást elrendelik, teljesen jogosan, én is ezt tenném, de ha nem tudom végrehajtani, akkor ezt a feladatot úgy, ahogy van, kiveszem. A cél ez, viszont ugyanakkor a mi bőrünkre, az allergiás betegek bőrére megy a játék, elnézést a fogalmazásért. Ez egy komoly színjáték, amiben részünk van, ebben mi játszunk. Mi játszunk az emberek egészségével a döntéseinken keresztül, úgyhogy kérem önöket, próbáljanak erre figyelemmel lenni, és próbáljanak olyan döntéseket hozni, amelyek nagyobb együttműködést tesznek lehetővé.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A kamara képviselőjét illeti a szó.

KÁRPÁTINÉ GYÖRFFY KATALIN elnök (Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara): Kárpátiné Györffy Katalin vagyok, a Magyar Növényvédő Mérnöki és Növényorvosi Kamara elnöke.

Úgy gondolom, hogy a 3 000 kollégám, akik felsőfokú növényvédelmi végzettséggel rendelkeznek, eddig is tették a dolgukat, és ezután is teszik a dolgukat. Úgy gondolom, ha valaki végigmegy az országban, ha csak a sztrádákra megy, most láthatja, hogy a gazdálkodók a növényvédő mérnökök irányításával, segítségével az előzetes védekezéseket megtették. Ezt nagyon jól lehet látni, hiszen olyan készítményeket használnak, amelyeknél látható, hogy azok az I-es, illetve II-es kategóriájú növényvédő szerek, tehát a hozzáértő gazdálkodók tették a dolgukat. Én elfogadok mindent, akik itt vannak, azok ismernek is, hogy mi mindent megteszünk a parlagfű elleni védekezésért, felhasználunk minden lehetőséget ahhoz, hogy felismerjék a növényeket, megnézhetik a honlapunkat. Ma reggel is felhívtuk erre a rádióban a nagyközönség figyelmét.

Kérem, egyet azért szeretnék kérni: beszéljünk a gazdálkodókkal, mert talán jó lenne, ha itt lenne egy gazdálkodó. Én nagyon-nagyon kérek mindenkit, jó lenne, ha a mezőgazdasági bizottság részéről is többen mennének le, a múltkor is hiányoltam ezt a dolgot, mert nem szeretném, ha úgy járnánk, mint amikor az Európai Unió vonatkozásában a növényvédő szerek visszavonására került sor, amiről az Unió mezőgazdasági bizottsága és a gazdálkodók semmit nem tudtak, ennek következménye például nem kis részben az, hogy nem tudunk megfelelően védekezni.

A másik kérdés a bejárás kérdése. Hadd mondjak el egy számot, bár igaz, ez már egy húszéves szám, amelyet édesapám és kollegája számoltak ki: Magyarországon 1,1 millió hektáron termelünk kukoricát – a kukoricára történt a kiszámolás –, és mennyi időszükséglete van ennek a területnek a megkapálásához? Kérem, ez azt jelenti 1,1 millió hektár vonatkozásában, hogy az ország lakosságának a csecsemő kortól az aggastyán korig egy hétig kellene a kukoricát kapálnia. Ez 10 órás mezőgazdasági munkaórával számolva, ha a munkaképes lakosságot nézem, akkor 3,5 munkanapot jelentene. Kérem, gondoljuk meg, a kollégák is tudják, mit jelent a terepbejárás. Ezeket a számokat nézzük meg, gondoljuk meg, én nem vagyok ez ellen, csak ezt szerettem volna elmondani.

Még egy mondatot engedjenek meg Horváth Gézától, a növényvédelem alapítójától az 1800-as évek végéről: törvények és hatósági rendeletek, vagy végrehajtják, vagy nem; ha nem hajtják végre, akkor marad minden a régiben, ha pedig csakugyan végrehajtják, akkor legalább a káros rovarok irtását illetően csak abban az esetben lesz kellő sikerük és foganatjuk, ha a gazdaközösség vagy legalább a gazdaközösség nagy többsége az ártalmáról meg van győződve, akkor elrendel óvórendszabályokat, mert ha nincs, nem fog egyebet látni, hiábavaló volt elrendelni rendszabályokat.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Páldy Anna, parancsoljon!

DR. PÁLDY ANNA (Országos Környezet-egészségügyi Intézet): Köszönöm a szót. Én dr. Páldy Anna vagyok az Országos Környezet-egészségügyi Intézetből.

Én ezen a helyen is szeretném megköszönni a Vidékfejlesztési Minisztérium parlagrafű munkacsoportjának a hozzájárulását ahhoz, hogy az aerobiológiai hálózat valóban támogatásra kerüljön. Ez nagyon-nagyon fontos, nagy szükségünk van rá. Jelenleg éppen a szegedi csapda nem működik, pedig az éppen az egyik kritikus területen elhelyezett csapda. Egyben azt szeretném kérni, segítsék azt, hogy minél előbb megkapjuk ezt a pénzt. Ahhoz, hogy a riasztás augusztus elején el tudjon kezdődni, nagy szervezőmunka kell, amit időben elő kell készíteni, úgyhogy ez lenne a kérésem.

A másik dolog, amire felhívnám a figyelmet: a pollenhálózat monitorozási adatai is alátámasztják azt, hogy a pollenmennyiség 20 százaléka származik a települések belső területéről, 80 százaléka a külső területről. Tehát azzal, hogy nagyon jól szervezett, nagyon jól koordinált akciókat szervezünk a belterületek parlagrafű-mentesítésére, a parlagrafű csökkentésére, nem oldottuk meg a problémát, hiszen 80 százalék a külső területekről származik, tehát az átfogó agrárpolitika megváltoztatása fogja hosszú távon jelenteni a javulást, úgyhogy erre szeretném felhívni a figyelmet, mert a beltéri kaszálással nem lehet csodát tenni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Parancsoljon!

DR. KELEN ANDRÁS^{NÉ} elnökhelyettes (Parlagfümentes Magyarországért Egyesület): Nagyon nehéz összefoglalni a dolgokat, mert rendkívül szerteágazó a parlagfümentesítési probléma, és ahogyan mondani szokták, az ördög a részletekben van.

Szabad-e kiindulnunk onnan, és mindenki által elfogadni azt a tényt úgy a Vidékfejlesztési Minisztérium, mint mások részéről, hogy ez az egész „játék” a betegekért van, a nemzet egészsége a tét? Ezt ki kell, és nagyon sokszor ki kell mondani.

Ez pedig csak és kizárólag akkor lép előre, ha a parlagfü pollenmennyisége drasztikusan csökken, ezért nagyon szép programok vannak. Tényleg csúnya volt, amit egy kolléga mondott, hogy a leadott anyagok súlya mutatja annak az értékét, ezt nem egészen írom alá, nagyon sok gondolat van benne, de borzasztóan szétmegy a dolog. Egyetlen helyen nincs az, hogy 2011-ben mit csinál, a legjobb esetben is a középtávú célok vannak megfogalmazva.

Azt szeretném kérni, mondjuk ki, kell a témának egy irányítója, tehát nevezzünk ki egy személyt, aki nyilván embert kap maga mellé, mert egymaga ezt nem tudja csinálni. Mondjuk azt, hogy rendelkezésre áll egymilliárd forint, ez a pénz kizárólag és nyomatékosan olyan programokra költhető az idén, ami a parlagfü pollenkoncentrációjának csökkentését garantálja, mert ez a cél. Oktathatunk óvodásokat, de hiába oktatunk, nem fogunk jutni semmire a pollenkoncentráció csökkenésével.

Nékám professzor gondolata, hogy mi van a terhesekkel. Évek óta ezt mondom, mi van a terhesekkel? Nézzék meg, a villamosok széle minden tele van írva, hogy szedje a Claritine-t, szedjen ilyen antihisztamint, olyan antihisztamint, szedjen ilyen szteroidot, olyan szteroidot, hogy tud a beteg eligazodni; és minden irányvonal arra mutat, hogy mit fogunk csinálni, mit mutatunk ki, hány beteg van, hogy oktatunk 10 év múlva. Nem az lenne a cél, hogy a problémát megoldjuk? Az lenne a cél, hogy ne azon gondolkozzunk, hogy 10 év múlva a betegek száma hogy alakul, hanem mondjuk azt, hogy igen, 2011-ben levesszük 500 darab/köbméter pollenkoncentrációra a koncentrációt, miközben tudjuk azt, hogy orvosilag az irányszám a 30 darab/köbméter, de azt is tudjuk, hogy nálunk meg 1000 darab/köbméter a koncentráció, tehát ezt ennek a súlyának megfelelően tegyük.

Azt is tudjuk, hogy Magyarország az epicentruma az egész parlagfűkérdésnek Európában, ehhez képest mi magyarok nem kaptuk meg a pénzt. Talán nem is tudja senki itt, hogy milyen örületes pénzt harcolt ki Áder úr az Európai Parlamentben erre a célra, ennek nagy részét elvitte Anglia, miközben Magyarországon van a legnagyobb probléma. Tisztában vagyunk azzal is, hogy az eddigi kutatási adatok pontosan elégségesek ahhoz, hogy érdemi munka történjen. Ennek fényében nem engedhető meg olyan kitétel, ami a Vidékfejlesztési Minisztérium által leadott anyagban van, hogy joga van – nem tudom szó szerint idézni, mert éjjel 4-ig olvastam – a növényvédelemnek azokon a helyeken eltolni a kényszerkaszálás bírság kiszabását, aminél úgy dönt, hogy ő maga sem tudná ott a védekezést megtenni - belvív, erre gondolva. Nem igaz, hogy erre gondolt, mert ennyi év után bőven tudok olvasni a szavak mögött. Arra gondolt, mint ahogy ez évek óta van, kimegyünk egy területre, ott áll 100 hektáron a parlagfű, közötté öt szem kukorica, gyönyörű nagyra megnőve, ezt nem vitatom, és utána azt mondjuk, hogy hoppá, ahhoz, hogy kényszerkaszálás legyen, az egészet le kell venni, oda a gazda termése.

Az egyéni érdeket nem lehet a közérdek elé tenni. Ha a gazda világosan látja, hogy ott mennyi a parlagfű mennyisége és tömege júniusban, akkor várható lesz, hogy az augusztusban virágozni fog, hiába játszunk az időfaktorral; és utána augusztusban mindenki elmegy szabadságra, az emberek meg augusztus 20-án ott állnak, és könyörögnek, hogy csináljak valamit - én nem tudok mit csinálni. Tehát, aki ezzel foglalkozik, az igenis a szezonban is álljon ott, és vállaljuk fel azt az ütközést, hogy ha a gazda nem tette meg, akkor kényszerkaszálás legyen még akkor is, ha neki abban az évben óriási veszteséget okoz.

És ne kérdezzék meg tőlem azt, hogy miért nem érzek együtt a gazdával? De igen együtt érzek, de közben együttérek azzal az 1,8 millió beteggel, aki olyan rosszul van, hogy csak néz. Az, hogy a pollenkoncentrációt mérjük és a köz számára nyilvánossá tesszük, alapvető követelmény, ehhez nem férhet kétség, de mit tudunk a pollenkoncentrációval elérni? Azt, hogy igen, tessék, maga azért van rosszul, mert a pollenkoncentráció magas. Ezt a szerencsétlen allergiás tudja, mert augusztusban már előre fél, hogy piszok rosszul lesz. Itt fújom be, itt fújom be és itt fújom be, ugye három helyen tud fújni, mert alulról hiába fúj, tehát három helyen fúj, közben beszedi a gyógyszert; 24 milliárd forintért szed gyógyszert a magyar lakosság, könyörgöm, 24 milliárd forintért, és akkor ezek után azon elmélkedünk, hogy középtávon, meg hosszú távon mi lesz.

Elnézést, nem személyek szerint megy a játék, komolyan mondom és nagyon őszintén, mert akik itt ülnek, mind tenni akarnak. Egyszerűen az elvek és a lényeg nem találkozik, a pénz évek óta elmegy, és azok az intézkedések, amik korábban nem váltak be; majd a tárcaközi bizottság vezetője pont a növényvédelem azon döntése miatt mondott le egy látványos helyzetben, hogy elvették az önkormányzatoktól a végrehajtási jogot, most visszateszik az önkormányzatoknak a végrehajtási jogot. Miért játszunk ezzel? Világosan tudjuk az elmúlt 10 év után és alapján, hogy mi lehet, tudjuk, hogy ki lobbizik, ki miért lobbizik. Figyelembe kell venni persze, mert mindenkinek vannak érdekei és pénz nélkül semmit nem lehet megcsinálni, de mindenki előtt lebegjen már 1,8 millió rosszul lévő beteg, akinek az életminősége, az életkilátása egészen más, mint az egészséges társaiké.

Mondhatják azt, hogy miért jár a szám, mikor én nem vagyok allergiás. Igen, én nem vagyok allergiás. Gyógyszerész vagyok, és látom, hogy mit szenvednek az emberek. Nékám professzor, aki naponta találkozik az emberekkel, látja, hogy milyen kétségbeejtő állapotban vannak, ezek nem tudnak terhesek lenni, programozni kell, hogy mikor legyen terhes, nem tud szoptatni, nem tud Magyarországon hova menni. A világon nincs még egy ország, ahol az egész országot elönti a pollen olyan magas koncentrációban, hogy rosszul vannak az emberek. Megszületnek az egészséges csecsemők, 5 éves korban mind az antihisztaminoknak a szedésére kényszerülnek. Tudjuk, hogy mit okoz az antihisztamin? A lányoknál a menstruáció késése következik be, akik sok-sok éven keresztül szedi; terhes nem szedhet antihisztamint, hol élünk, könyörgöm.

Elnézést az erős szavakért, de tizenév után úgy érzem, hogy sokszor a bolondok házába kerülök. Nem Semmelweishez akarom magam hasonlítani, mert messze vagyok tőle, de a parlagfű-helyzet nagyon éles, nagyon-nagyon éles, a kérés pedig nem jut fel a kormány szintig, ott tartunk pontosan, mint 10 évvel ezelőtt azzal a különbséggel és nagyon köszönöm, hogy ez le lett írva, hogy igenis a pollenkoncentráció az évek alatt csak nő, a parlagfűvel elöntött területek mennyisége évek alatt nő, érdemben nem tudtuk kezelni. Így van, ezzel egyetértek. Akkor most döntsük el, lesz egy vezető. Van több mint egymilliárd forint, azt csak és olyanra szabad költeni, ami konkrétan a parlagfűpollen-koncentráció mérésében eredményt hoz, és mondjuk azt, hogy 500 darab/köbméternél az idén nem mehet tovább. Ha továbbmegy, akkor rendeljünk el vészhelyzetet, és a kényszerintézkedéseket vezessük be.

Ezt a gazdák, higgyék el, hogy meg fogják érteni. Én nagyon sok gazdával beszéltem, egy sem uszította rám a kutyáját, mert megértette a háttér problémát, mindenki megértette. Nem külön akciókat kell csinálni arra, hogy megismerjék a parlagfűvet, meg megismerjék ezt, meg azt. Én már számtalanszor mondtam, és szakmánál fogva ismerem, hogy mibe kerül, mondjuk az időjárásjelentés szponzorálása öt másodpercben két hónapon keresztül, minden adón a parlagfű éppen aktuális képének a bemutatása, ezzel a vak is meg fogja jegyezni, hogy milyen a parlagfűnek a képe. Igenis induljon el a munka ott, hogy kiválasztunk egy megyét, ahol minden lehetőséget elkövetünk annak érdekében, és mérjük, hogy mennyivel tudtuk csökkenteni a pollent akkor, ha tényleg teszünk, ez nagyon fontos. A helikopteres vizsgálatok

tavaly, mint utólag megtudtuk, már voltak, tehát ott elég adatot kaphattunk arra, hogy az vezet-e eredményre vagy nem.

A parcellaszintű felmérést, ha országosan el tudjuk végeztetni, nagyon gyorsan erre pénzt és paripát és mindent adni kell, csinálják akkor a földhivatalok, és akkor nem okoz problémát, hogy rögtön felmérés van, meg egyéb, de azonnal az egész országban. Ebből minden gazda és minden ember - mert nem a gazdákon van csak a hangsúly, és mindig csak a gazdákat emlegetjük, de nemcsak ott van a parlagfű, legtöbbször nem is ott van - rögtön látja, hogy ez a parlagfűtéma nagyon-nagyon központi témája az országnak, tehát ő is fog tenni. Egyetértek azzal, hogy nem a kormánynak és nem az államnak a feladata, hogy lekaszálja kis kezével, de az igenis a feladata, hogy megkövetelje annak a megvalósulását, és utána fogjuk látni, hogy ez pollenkoncentrációban milyen óriási csökkenéshez vezet.

A törvényt igenis szigorítani kell, nem jó az, hogy a növényvédelem hagyja azt a „kiskaput” évek óta, hogy bizonyos fedettség esetén hajtható csak végre a kényszerkaszálás. Az, hogy kukoricán előfordulási hely szerint beszabályozható, de általánosságban ez így elfogadhatatlan, és igenis azt a munkát tekinthetjük momentán eredményesnek, ami a pollenkoncentráció csökkenését eredményezi.

Tudnunk kell azt is, hogy a védekezés, tehát az a fontos, hogy most tegyen a gazda, mert ha ott a parlagfű, az augusztusban virágozni fog. Tehát a parlagfű előfordulási helye szerint alakítsuk ki a programot, ismerve azt, hogy a kaszálás nem tökéletes megoldás, a kézi kiszedés nagyon kevés helyen valósítható meg; nézzünk szembe azzal a ténnyel, hogy a növényvédő szereket pedig használni kell, merthogy mindig kisebb kárt okozunk, mint ezt az örületes mennyiségű emberi problémát.

Még egy utolsó gondolat, és bocsánat, de reggelig tudnék róla beszélni: Nékám úr is és mindenki más nem egyszer kimondja, hogy igen, az allergia egy nagyon összetett dolog, de az allergének közül momentán a parlagfű pollenje a legveszélyesebb, de nem tudunk minden allergén ellen küzdeni, a parlagfűpollen ellen kell küzdenünk, részben azért, mert nagyon súlyos allergiát okoz, részben azért, mert ennek a következménye döntően az, hogy keresztallergia alakul ki, és ez okozza azt, hogy ennyire sok az asztmás. Ezeknek az embereknek, hangsúlyozom, az életkilátásuk rövidebb, mint az egészséges társaiké, és a nemzet egészsége a tét, ennek megfelelően kellene ehhez a témához hozzáállni. Elnézést kérek, amiért hosszú voltam, de ha valaki kíváncsi a részletekre, akkor állok rendelkezésre.

Én három dolgot tartok fontosnak: ezt azonnal egy ember kezébe kell adni, aki ezt irányítja, és a feladata az, hogy a pollenkoncentráció már az idén csökkenjen, ezt tartanám elsődlegesnek; ezután a parcellaszintű felmérés azonnali megkezdését országosan, ami rövid idő alatt megtehető, van rá pénz, és ha ez megvan, akkor mindenki látni fogja, hogy mi van; az itt elért eredményeket a nyilvánosság felé közvetíteni kell, nyilvánosság, nyilvánosság, nyilvánosság! Ekkor lehet majd előrelépni.

Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen 1,8 millió ember nevében ezt a hozzászólást. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. JUHÁSZNÉ HALÁSZ JUDIT elnök (Parlagfűmentes Magyarországért Egyesület): Szeretnék egy korrekciót tenni, mert a kolléganőmmel ezt több éve végezzük: nem országos szintű parcellaszintű feltérképezésről van szó, hanem egy mintamegyét szerettünk volna kiválasztani, és tettünk is javaslatot Pest megyére vonatkozóan, azért, mert Pest megye volt az elmúlt 6-8 évben az a megye, amelyet kimutathatóan a legtöbbet térképeztek fel az országban a parlagfűvel, tehát ezért akartuk ezt a területet mintaterületnek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Alelnök úré a szó.

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Sokáig nem akartam hozzászólni, de főleg a legutolsó hozzászólás, az a szenvedélyesség és ugyanakkor tárgyyszerűség, ahogyan ön beszél, nagyon megihletett.

Végig azon agyaltam, hogy annyi ilyen megbeszélésen vettem részt, és mivel én is parlafü-allergiás vagyok, elkönyveltem magamban, hogy megint úgysem történik semmi. Politikusként már magam is kezdek ilyen passzív rezisztenciába átmenni, de ezek persze mind hangos gondolatok, mert nem erre akarok kilukadni, hanem azon agyalok végig, hogy miért nem oldódik meg végre ez az egész. Végighallgatva itt mindenkit az a benyomásom keletkezett, hogy végül is mindenki teszi a dolgát, itt nem arról van szó, hogy valaki nem hajtja végre az utasítást, vagy ellene szegülne, nem ért vele egyet, legyen az a VM, az egészségügyi tárca, az oktatási tárca vagy akár a civilek.

Miért nem tudunk előremozdulni? Ez a dolog jár a fejemben, és kimondom, hogy mire jutottam, bár ez az utolsó felszólalás végül is cáfolni fogja azt, amire jutottam. Azt érzem, ha nem is reménytelen ez a küzdelem, de nem jó helyen van a fókusz, nem tudok mást kitalálni. Ha 10 év alatt nem képes ez a társadalom, legyen itt bármilyen kormány, egy ilyen problémát megoldani, akkor ott valami nem jó. Elmondta ön is, hogy 1,8 millió ember, ami azt jelenti, hogy az itt lévők, ha nem is allergiásak, a családjukban vagy a baráti körükben van egy ilyen ember, akinek a kínlődását legalább augusztusban látják. Ugyan ez halálos betegséget nem okoz, legalább is az eddigi tudomásom szerint nem, tehát nincs tragédia, de ki kell bírni, mint ahogy nekem is ki kell bírnom azt az egy hónapot, és körülbelül erről van szó.

Végig azon gondolkodom, ha majd lesz kormánybiztos, legyen az bármilyen jó ember, vajon meg tudja-e oldani a problémát, ha eddig 10 évig nem sikerült. Ha 24 milliárd forintot megesznek az emberek gyógyszer formájában, és 1,8 millió emberről van szó, akkor valójában azt is lehet állítani, hogy ma kevés olyan társadalmi probléma van, ami ennyi embert egyszerre érint, hála Istennek, még a devizahitelek sincsenek ennyien, bár az ő problémájuk ugyan nagyobb, de nem nagyon látok más olyan társadalmi jelentőségű ügyet, amelyben ennyi ember lenne közvetlenül vagy közvetve érintett. Engem is mint allergiás beteget, igazából az érdekel, hogyan bírom ki a mostani augusztust és a következő augusztust, és engem, mint beteget nem vigasztalnak azok a törekvések – most kifejezetten betegként beszélek, nem parlamenti képviselőként –, hogy mennyi lesz majd a pollenszint, és kinek milyen dolga lesz benne, mert nem hiszem el, hogy ezt meg fogják csinálni.

Tehát arra akarok kilyukadni, hogy lehet, hogy a fókusz mégis csak a betegre kellene tenni, ahogyan a professzor úr is mondta, aki majd visszamegy erről az egyébként nagyon érdekes megbeszélésről, és szembesül azzal, hogy a problémáikkal majd jönnek az emberek. Tehát valahogyan úgy érzem, nem kell feladni a parlafü elleni küzdelmet, mert egyébként azért jóval előbbre vagyunk, mint mondjuk évekkal ezelőtt voltunk, ezt ezekből a beszélgetésekből így szűröm le, de azt gondolom, a betegre kellene fókuszálni. Azt most még nem tudom, hogy hogyan, de azt a három pontot, amit mondott, ami egyébként egy minimálprogramnak jó lenne már erre az évre is, tehát azt a fókuszba kellene betennie a kormánybiztosnak – remélem, hogy lesz ilyen –, hogy valahogyan a betegre fókuszáljon, és jobban meg kell szólítani a betegeket. Azok az intézkedések, amelyeket itt mindenkinek meg kell hozniuk, azok hatékonysága, illetve időtartama, attól tartok, olyan távlatokban van, hogy nem okoz elégedettséget egy-egy betegnél, mert egy-két-három éven belül biztosan nem történik meg. Itt volt néhány olyan megjegyzés is, hogy ez az úgynevezett parlafü elleni küzdelem szakmailag is vitatható, mert olyan növénykultúrákat is érint a napraforgótól a kukoricáig, amiből azt a következtetést vonom le, hogy lehet, hogy itt nem is lesz ebben szakmai egyetértés.

Tehát, hogy lassan befejezzem, mint beteg és mint parlamenti képviselő, arra tennék javaslatot, és erről akár a szakembereket is kérdezem, hogy az egész hozzáállás fókuszát nem tudjuk-e valahogyan a betegekre jobban rávinni, legyen az felvilágosítás, legyen az másfajta gyógyszerelés vagy nem tudom, micsoda, mert ehhez nem értek? Azt érzem az egészségből, hogy egy 10 éves küzdelmet nem tudunk pár éven belül megoldani, egyre növekedni fog a megbetegedettek száma, egyre növekedni fog azok frusztrációja, akik már most is betegek. Valamilyen kezdeti sikert szerintem kevesebb pénzzel, kevesebb ráfordítással a betegekre koncentrálni kellene elérni, és itt emiatt a feladat inkább egészségügyivé válik, mert egyébként reménytelennek – talán ez túl súlyos volt – és annyira bonyolultnak látom ezt az egészet, hogy nem fogunk tudni előbbre jutni. Én ebben szeretném az önök támogatását kérni. Mint kormánypárti képviselő beszélek majd a miniszter úrral, de előre borítékolom a választ, mert úgy gondolom, strukturális probléma van. Lehet, hogy Don Quijoteként küzdünk a parlagra ellen, de a beteg a lényeg. Azt hiszem, valahogyan egy ilyen pozícióváltást a szakemberek segítségével el kell érni, nem feladva egyébként azt a küzdelmet, amiről beszéltek.

A hozzászólások között volt olyan, aki nagyon szenvedélyes volt, egyesületi elnökként Judit viszi az ügyet, gyógyszerészként és szakemberként látja, aki ráadásul nem is allergiás, és tisztességesen végzi a maga munkáját. Azt gondolom, valahogyan ezzel a másfajta fókuszálással kellene előbbre jutnunk, ami, már most borítékolom, hogy ebben a parlagra szezonban már nem fog menni, de akkor koncentrálnunk a következőre, mert nem tudom, hogy ez alatt a két hónap alatt mit lehet elérni, ugyanakkor pedig magunkat sem akarom frusztrálni, mert az sem jó, ha az ember azt képzelet magáról, hogy megoldja a problémát, de közben nem oldja meg, hiszen 10 éve nem oldódott meg.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mi is hasonlóképpen tudnánk gondolkodni, azért javasoltam én is, hogy a munkacsoportba legalább egy társelnököt adjon az egészségügy, hogy ez a szemlélet minél inkább teret tudjon nyerni.

A felszólalások azt mutatták, hogy mindenki nagyon szeretne látni egy olyan anyagot, hogy konkrétan mi történik 2011-ben, miért lesz jobb a betegeknek. Tettünk is kísérletet, konkrét cselekvési tervet is kértünk 2011 vonatkozásában a minisztériumtól, de az még inkább erősödik, hogy amit lehet, azt meg kell próbálni, ezért nem tűr halasztást a koordináló személye, és lehetne még sorolni ezeket az ügyeket.

Azt gondolom, ez a két hónap nagyon sok idő, előre lehetne lépni nagyon sok mindenben, és ebben bátorítanánk önöket. Tényleg fontos az, hogy az asztalnál ülőknek közös a céljuk, annak ellenére, ha nem is értenek mindenben egyet egymással. Több jelentkezőt nem látva, illetve az idő is telik, utolsó napirendi pontként végül, de nem utolsósorban a Parlagra Kerekasztal, akinek a képviselő tagjai hozzá is szóltak az előbb többször, annak az első társelnökét, Szabó Rebekát kérném meg, hogy mondjon néhány gondolatot azzal kapcsolatban, hogy áll a kerekasztal, mint látja, hogy látja.

Parancsoljon!

Tájékoztató az Allergia-parlagra Kerekasztal stratégiájáról, és a testület tevékenységéről a parlagra elleni küzdelemben. Előterjesztő: Bartos Mónika (Fidesz), Szabó Rebeka (LMP), a kerekasztal társelnökei

Szabó Rebeka tájékoztatója

SZABÓ REBEKA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Mivel az idő meglehetősen előrehaladt, megpróbálok csak néhány fontos gondolatot kiemelni. Egyrészt az Allergia-parlagra Kerekasztal igyekezett aktívan dolgozni és számos olyan konkrét szakmai anyagot előállítani, ami segítségére volt a minisztériumok képviselőinek. Nagy örömmel hallom –

részben hallottam is -, hogy be is építették az anyagokba és nagyon örülök ennek a konstruktív hozzáállásnak.

A kerekasztal a legutóbbi Fenntartható fejlődés bizottsági ülés óta igyekezett az eddig elkészült anyagokat mindenképp szintetizálni, és egyfajta holisztikusabb megközelítésben javaslatokat megfogalmazni. Az előző munkaanyagoknak egyébként a főbb irányait a kerekasztal jóváhagyta, és amit most fogok mondani, az is már a kerekasztal előtt van, és remélem, hogy e héten tudjuk olyan szinten véglegesíteni, hogy el is tudjuk írásban majd küldeni a minisztériumnak, illetve a bizottság tagjainak.

Röviden szeretném megjegyezni itt a hozzászólások kapcsán, hogy igen, lehet, hogy a betegre kell fókuszálni, de ha nem csökkentjük le a parlagfű mennyiségét és a pollen mennyiségét, akkor szegény betegekre hiába fókuszálunk, tehát önmagában a betegek felvilágosítása az, mint halottnak a szenteltvíz.

Tehát a kerekasztal igyekezett megfogalmazni – most csak néhányat kiemelek -, hogy mik azok a főbb problémák, amelyek kijelölik a munka céljait. Egyrészt már nagyon sokan elmondták, de csak röviden megismételem, hogy kell egy olyan összehangolt intézményi szakértői rendszer, amely egymással szoros együttműködésben végezheti a munkát. Tehát itt akár a minisztériumokra gondolok, akár a növényvédelem, az ökológusok, a talajtanosoknak egyfajta összehangoltabb munkájára és akár a kormánybiztos, az egyszemélyi kormányzati felelős ebben nagyon fontos szerepet tölthetne be, ezt tényleg mi is szeretnénk hangsúlyozni.

Ennek a következménye lehet az a komplex látásmóddal rendelkező szakértői anyag, ami összesíti az eddig elkészülteket. Itt Nékám professzor úr is említette ezt a fehér könyvet, itt utalnék erre, hogy nagyon sok tudás megvan, sok szakmai anyag megszületett, de ezeket össze kell hangolni annak érdekében, hogy egy stratégia megszülessen, és hogy lássuk milyen irányban haladunk, és ebben az egészségügytől a mezőgazdaságig az oktatásig mindennek egyben kéne lennie.

Nagyon fontos probléma az is, látjuk, hogy a jelenlegi jogszabályi rendszer néhány helyen pontosításra, kiegészítésre szorul; és itt szeretném mindenképpen akár a kötelező parlagfűmentesítésre, akár az önkéntes jogkövető magatartás elérésére helyezni a hangsúlyt, tehát végül is a kerekasztal annak is örül, ha a gazdálkodók maguk vágják le a parlagfűvet, csak valaki vágja le - azt gondolom, hogy ebben nagyjából egyetértünk.

És egy problémának látjuk azt, hogy a jelenlegi föld- illetve parcella-nyilvántartási rendszer nem alkalmas mindig a pontos beazonosításra, itt a hektár és a helyrajzi szám közötti átfedésekre gondolok elsősorban, illetve időnként a tulajdonosoknak a tisztázatlanságára. Ezek tehát a főbb problémák, amiket azonosítottunk.

Néhány megoldási javaslat, ami rövid, illetve hosszú távon történhet. Ezekből következik az egyszemélyi kormányzati felelős, a kormánybiztos, amit mi is nagyon rövid távon - szintén akár az idei évre - elképzelhetőnek gondolunk, persze nem tudom, hogy ez mennyire lesz lehetséges a kormány részéről, de mi ezt szeretnénk. Nagyon szeretnénk azt, ha a parlagfű-mentesítés és az önkéntes jogkövető magatartásra való rábírás terén még az idén jelentős előrelépések történhetnének ebben az évben, illetve azt gondolom, hogy még rövid távú intézkedés lehet az önkormányzati parlagfű-mentesítési cselekvési tervek előírása, tehát, hogy már önkormányzati szinten is rendelkezzenek elképzeléssel arra, hogy miket lehet tenni az önkormányzatoknak. Azt gondolom, hogy jó lépések történtek ebben az irányban, azok, amiket önök most elmondtak, de hogy ezen az úton kéne továbbmenni, egy sokkal átfogóbb, többcsatornás tudásátadást megvalósítani.

Szó volt a zöld számról, hogy miért nem kell a zöld szám, vagy hogy most is megvannak azok a hivatalok, ahova fordulni lehet. Én azt gondolom, hogy mindenképpen szükséges lenne egy ilyen átfogóbb on-line internetes gyorsan elérhető lehetősége; ez nem az a fajta kommunikáció, amit majd az óvodások 20 év múlva megtanulnak, hogy mi a parlagfű, persze az is fontos. De az, hogy ezzel minden állampolgár pontosan tudja, az is, aki nem

tudja, hogy mi az, hogy MgSZH, az is tudja, hogy mit kell vele csinálni, ha esetleg parlagfüves területet lát.

Hosszabb távon szeretném hangsúlyozni annak a komplex agrárreformnak a szükségességét, amit most a VM is említett, és itt nagyon fontos kitérni arra, hogy tényleg hosszú távon csak a megelőzésre tudunk hangsúlyt helyezni. Tehát ha azt mondjuk, hogy nem tudunk, nem tudom én hány százezer hektár fertőzött napraforgót lekaszálni, akkor egészen egyszerűen olyan művelési formákat kell előtérbe helyeznünk, illetve támogatni konkrétan anyagi ösztönzőkkel, amelyek egyszerűen nem teszik lehetővé a parlagfű kialakulását hosszú távon, csak ez lehet a megoldás. És én bevallom őszintén, nem hiszek abban, hogy herbicidrezisztens napraforgóval, illetve rendkívül erős herbicidhasználattal majd meg tudjuk oldani ezt a problémát. Ugyanis, amikor az Európai Unió visszavon bizonyos növényvédő szereket, azt nem véletlen teszi, hanem azért, mert akár az emberi egészségre ártalmasak lehetnek, vagy akár a tájra, az ökológiai folyamatokra, és akkor lehet, hogy többet veszítünk a réven, mint amit nyerünk a vámon, ezt mi részletesen le fogjuk írni.

Az, hogy tulajdonképpen az a pénzösszeg, ami rendelkezésre áll, azt a kerekasztal szerint például mire lehetne költeni, vagy mire lehetne fontos költeni, ezt szintén még a teljesség igénye nélkül szeretném megemlíteni. Egyrészt nagyon fontos lenne az aktív civil szervezetek tevékenységét is támogatni, fontos lenne a földhivatalok kapacitását és felszereltségét növelni, illetve ezt erősíteni, amiről azt gondolom, hogy ez is a parlagfüves foltok mentesítése felé lehetne egy pozitív ösztönző, ha erre több forrás lenne.

A már kiírt pályázatok is nagyon jól hangzanak. Mi arra gondoltunk, hogy egy ilyen parlagfümentes gazdaság pályázatot is lehetne, tehát nemcsak az önkormányzatokra, nemcsak a belterületekre koncentrálva, a gazdálkodókra is lehetne koncentrálni, hogy ők valamiféle pozitív elismerésben részesüljenek, még ha ők parlagfümentesen tartják a több hektár, akár napraforgó, akár kukorica, akár egyéb vetésüket.

Nagyon fontos lenne a jó gyakorlatokat összegyűjteni, már ezt szerintem akár idén el lehetne végezni. Szó volt erről a teleki parcellaszintű felmérésről, amiről én azt gondolom, hogy szintén nagyon örülök, hogy pozitív fogadtatásra talált, szerintünk is érdemes erre forrást fordítani. Itt csak egy megjegyzés, hogy az a vizuális becslés, amit önök úgymond problémaként azonosítottak, az egy teljesen hivatalos módszer. Azt, ha szakemberek végzik, ez alapján doktorik születnek, tudományos munkák születnek, ezzel emberek dolgoznak; ez ugyanolyan hivatalosan elfogadott módszer abban a szakmában, mint önöknél mondjuk a GPS-sel elért helikopteres fotó, tehát az nem egy ilyen szubjektív valami, hanem ez egy hivatalos módszer - majd a későbbiekben szívesen elmondom ennek a részleteit.

Nem is rabolnám tovább az időt, ezeket a dolgokat, amiket itt most elmondtam, részletesebben kifejtve a héten fogjuk tudni írásban a rendelkezésükre bocsátani. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen a megjelenteknek, köszönöm szépen az előadóknak, akik hallgatták, akik hozzászóltak, képviselőtársainknak.

Van egy jó, vagy rossz hírem - inkább jó, szerintem. Három a magyar igazság, és ez a második ülés volt, törekedni fogok arra, hogy még a parlamenti szezon vége előtt legyen még egy ülés. Akkor már benne leszünk a parlagfűszezonban, mindenki érezni fogja azt, hogy megint ide kell jönni, el kell mondani, hogy mit dolgozott az elmúlt egy hónapban, hogy ne az történjen, hogy most mindenki hátradől, és a 2012-es szezonra kezd el koncentrálni.

Nagy Andor alelnök úrral együtt azt vállalnánk, hogy ezt a civil konferenciát megnéznénk, hogy hogy és mint lehet ez megszervezni, a professzorokkal ebben egyeztessünk, hogy mikor hogy lenne itt az ideje, értelme; valószínű akkor kellene ezt csinálni, amikor valami minimális dolog látszik az alagút végén, de ebben csináljunk egy egyeztetést. Azt gondolom, hogy ha most a parlagfűvel kapcsolatosan minden csapból azt

szeretnénk, hogy ez folyjék, akkor érdemes megnézni, hogy a korábbi eseti bizottság, ami volt a parlamentben, ami mégiscsak erre szakosodott, ez volt a feladata, megvizsgálnánk, hogy ennek az újbóli elindítására milyen lehetőség van, mert akkor tényleg van egy dedikált dolog, amelyiket mindennap ezzel lehet revolverezni.

A parlafü elleni küzdelem napjánál, ezt már korábban megvizsgáltam, amikor mi Magyarországra tettünk javaslatot, erre elvileg két dolog van. Tehát nem az a módszer, hogy leülünk, és eldöntjük az időpontot, hanem vagy egy országgyűlési határozati javaslatot kellene betervezni ideális esetben mind az öt pártnak, hogy lássák azt, hogy ebben a pollenek tényleg nincs pártpreferenciája, hiszen minden orra belemegy, vagy pedig a törvény módosításával. Mind a két út járható, és ez a történet viszonylag gyorsan keresztülverhető lenne.

Még egy rövid mondat. Amikor Kőmíves professzor úrral beszélünk a Nemzetközi Parlafü Társaságról, akkor számomra az derült ki, hogy ott nagyon bölcs tudósok beszélnek a szakmai háttérről, de jelen pillanatban a szabályozási területnek nincs igazából nemzetközi koordinációja, pedig ha Magyarországon azt szeretnénk, hogy valamilyen irányba elinduljunk, akkor jó lenne, ha a saját tapasztalatainkat át tudnánk adni akár a jogalkotásnak, akár más területnek, akár be kellene hozni a nemzetközi tapasztalatokat.

Én most levéllel fordulok a leginkább érintett országok hasonló parlamenti bizottságaihoz, hogy próbáljunk meg valamiféle együttműködést kialakítani ezen a területen. Ideális esetben a Vidékfejlesztési Minisztériumnak hasonló módon a Nemzetközi Parlafü Kerekasztalt meg kellene keresnie ezekben az országokban, amelyek a leginkább érintettek, hogy a tudósok bölcsessége mellett az operatív fellépést is próbáljuk bevinni a gyakorlatba.

Még egy hivatalos bejelentésem van a bizottság tagjainak. A Romániába induló delegáció indulása 2011. június 8-án lesz. A résztvevők Jávor, Oláh, Bodó, Fejér, Bartos, Bödecs, Szili képviselők, és valamikor majd visszajövünk, e-mailen még tartunk tájékoztatást.

Még egyszer köszönöm szépen mindenkinek, hogy itt voltak, itt voltak, és akkor majd folytatjuk.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 33 perc)

Dr. Oláh Lajos
alelnök

Jegyzőkönyvvezetők: Gálné Videk Györgyi és Turkovics Istvánné